

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานมหาวิทยาลัย กองกลาง งานประชุม โทร. ๓๐๓๖ โทรสาร ๓๐๓๗

ที่ อว ๖๙.๒.๑.๒/ ๑๐๙๑

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

เรียน เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย/เลขานุการคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน/

ผู้อำนวยการกองคลัง

ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบบัญชีโดยทำหน้าที่กำหนดนโยบายการบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้จัดทำ “ร่าง” หลักการและนโยบายบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้หลักการและนโยบายบัญชีของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งสอดคล้องตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ตลอดจนแนวปฏิบัติทางการบัญชีของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย เป็นไปตามผังบัญชีมาตรฐานและแนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

คณะกรรมการการเงิน ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบ และให้เสนอคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยพิจารณา ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้ นั้น

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบ “ร่าง” หลักการและนโยบายบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามที่เสนอ และให้เสนอคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน และสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบตามลำดับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กชพร ศิริโกคากิจ)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริหารฯ

นโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงาน
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สารบัญ

บทนำ	หน้า
1. วัตถุประสงค์	3
2. ขอบเขตการถือปฏิบัติ	3
3. นิยามศัพท์	3
4. หลักการบัญชีทั่วไป	5
หน่วยงานที่เสนอรายงาน	5
รายงานทางการเงิน	6
ลักษณะเชิงคุณภาพของรายงานทางการเงิน	6
ความเข้าใจได้	6
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	7
ความเชื่อถือได้	7
การเปรียบเทียบกันได้	7
5. ข้อพิจารณาในการจัดทำรายงานทางการเงิน	8
การนำเสนอรายงานการเงินโดยถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ	8
การดำเนินงานต่อเนื่อง	8
ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ	8
ความมีสาระสำคัญและนำเสนอด้วยยอดรวม	9
การหักกลบ	9
ข้อมูลเปรียบเทียบ	9
6. รอบระยะเวลาบัญชี	9
7. นโยบายการบัญชีทั่วไป	10
การโอนสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างหน่วยงาน	10
รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ	10

8. หลักการและนโยบายบัญชีเกี่ยวกับสินทรัพย์	11
การรับรู้สินทรัพย์	11
การวัดมูลค่าสินทรัพย์	11
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์	12
รายการภายหลังการได้มาซึ่งสินทรัพย์	12
ประเภทของสินทรัพย์	13
นโยบายการบัญชีสำหรับสินทรัพย์แต่ละประเภท	13
9. หลักการและนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับหนี้สินและส่วนทุน	22
การรับรู้หนี้สิน	22
ประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น	23
การวัดมูลค่าหนี้สิน	24
ประเภทของหนี้สิน	24
นโยบายการบัญชีสำหรับหนี้สินแต่ละประเภท	24
นโยบายการบัญชีสำหรับส่วนทุนแต่ละประเภท	27
10. หลักการและนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับทุน	28
11. หลักการและนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับรายได้	29
การรับรู้รายได้	29
การวัดมูลค่ารายได้	30
ประเภทของรายได้	30
นโยบายการบัญชีสำหรับรายได้แต่ละประเภท	30
12. หลักการและนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย	32
การรับรู้ค่าใช้จ่าย	32
ประเภทของค่าใช้จ่าย	33
นโยบายการบัญชีสำหรับค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท	33

บทนำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านการเกษตรของประเทศไทย ถือกำเนิดจากโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมภาคเหนือ โดยกระทรวงธรรมการได้จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2477 โดยรับนักเรียนจากผู้ที่สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรกำหนดเวลาเรียน 2 ปี โดยมีพระช่วงเกษตรศิลปการ ซึ่งขณะนั้นเป็นหัวหน้าสถานีทดลองกสิกรรมภาคพายัพ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ ต่อมาได้รับการสถาปนาเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร โดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. 2518 และในปี พ.ศ. 2525 เปลี่ยนชื่อจากสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร เป็น "สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้" ตามประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า 4 เล่ม 99 ตอนที่ 15 ราชกิจจานุเบกษา 3 กุมภาพันธ์ 2525 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นแหล่งการเรียนรู้ทางด้านการเกษตรกรรม เพื่อเป็นการบริการวิชาการแก่ชุมชน

ต่อมารัฐบาลมีนโยบายปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ จึงได้ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2560 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2560 มีผลบังคับตั้งแต่ 5 พฤษภาคม 2560 ให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น โดยให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัย บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างองค์ความรู้อันจะนำไปใช้พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน มีปณิธานมุ่งสู่ความเป็นเลิศในวิทยาการหลากหลายสาขาโดยมีศาสตร์ทางการเกษตรเป็นรากฐาน พัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้อุดมด้วยปัญญา เป็นนักปฏิบัติที่เชี่ยวชาญ มีคุณธรรมและจริยธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2539 มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2560

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทั้งหมด 12,879 ไร่ อยู่ใน 3 จังหวัด คือ

1. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เลขที่ 63 หมู่ที่ 4 ถนนเชียงใหม่ - พริ้ว ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
2. มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ เลขที่ 17 หมู่ 3 ถนนยันตรกิจโกศล ตำบลแม่ทราย อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่
3. มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร เลขที่ 99 หมู่ที่ 5 ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร

สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยการกำหนด เป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน รวมถึงกำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดการรายได้ จัดหาแหล่งทุนและ ทรัพยากรอื่น อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วย เงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น ประกอบด้วย

1. เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี
2. เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
3. เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว
4. ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
5. รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
6. รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ
ที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์
7. รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

หลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงาน

หลักการและนโยบายการบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ พ.ศ. 2561 ซึ่งสอดคล้องตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ตลอดจนแนวปฏิบัติทางการบัญชีของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประยุกต์ให้เป็นไปตามผังบัญชีมาตรฐานและแนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินในภาพรวมของมหาวิทยาลัย นำส่งให้กรมบัญชีกลางนำไปจัดทำงบการเงินในภาพรวมของประเทศสำหรับการจัดสรรงบประมาณในปีถัดไป

1. วัตถุประสงค์

หลักการและนโยบายบัญชีนี้กำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1.1. เพื่อให้หน่วยงานใช้เป็นแนวทางในการกำหนดระบบบัญชีและจัดทำงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ตามเกณฑ์คงค้างได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นไปในกรอบมาตรฐานเดียวกันเพื่อประโยชน์ในการจัดทำงบการเงินของหน่วยงานที่เสนอรายงานและในภาพรวมของมหาวิทยาลัย
- 1.2. เป็นแนวทางสำหรับผู้ตรวจสอบบัญชีในการตรวจสอบงบการเงินของหน่วยงานว่าได้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบหลักการและนโยบายบัญชีที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- 1.3. ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจความหมายของข้อมูลที่แสดงในงบการเงิน ซึ่งจัดทำขึ้นตามหลักการและนโยบายบัญชีที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสามารถนำงบการเงินมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกันได้

2. ขอบเขตการถือปฏิบัติ

หลักการและนโยบายบัญชีนี้กำหนดตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปภายใต้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ โดยจะใช้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยงานที่เสนอรายงานของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

3. นิยามศัพท์

คำศัพท์ที่ใช้ในหลักการและนโยบายการบัญชีฉบับนี้ มีความหมายโดยเฉพาะดังต่อไปนี้

- 3.1. รายงานการเงินรวม หมายถึง รายงานการเงินแสดงภาพรวมในระดับมหาวิทยาลัย โดยรวมงบการเงินของ หน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้
- 3.2. หน่วยงานทางเศรษฐกิจ หมายถึง กลุ่มของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานที่ควบคุมหนึ่งหน่วยงานและหน่วยงานที่ถูกควบคุมหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่า
- 3.3. นโยบายการบัญชี หมายถึง หลักการโดยเฉพาะ หลักเกณฑ์ ประเพณีปฏิบัติ กฎเกณฑ์ หรือวิธีปฏิบัติที่หน่วยงานใช้ในการจัดทำและนำเสนอรายงานการเงิน
- 3.4. เกณฑ์คงค้าง หมายถึง หลักเกณฑ์ทางบัญชีที่ใช้รับรู้รายการและเหตุการณ์เมื่อเกิดขึ้น มิใช่รับรู้เมื่อมี

การรับหรือจ่ายเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด ซึ่งทำให้รายการและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้รับการบันทึกบัญชี และแสดงในรายงานการเงินภายในงวดที่เกี่ยวข้องกับการเกิดรายการ และเหตุการณ์นั้น รายการที่รับรู้ภายใต้หลักการบัญชีเกณฑ์คงค้าง ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน รายได้ และค่าใช้จ่าย

3.5. ความมีสาระสำคัญ หมายถึง ข้อมูลใดจะถือว่ามีความสำคัญเมื่อหากไม่มีข้อมูลนั้นหรือแสดงข้อมูลที่ผิดพลาดจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ หรือการประเมิน ของผู้ใช้รายงานการเงิน ความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับลักษณะ หรือขนาดของรายการหรือความผิดพลาดโดยพิจารณาถึงสถานการณ์เฉพาะนั้น

3.6. ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ หมายถึง ศักยภาพในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดและรายการ เทียบเท่าเงินสดแก่หน่วยงานทั้งทางตรงและทางอ้อม

3.7. มูลค่ายุติธรรม หมายถึง จำนวนเงินที่มีการตกลงแลกเปลี่ยนสินทรัพย์หรือชำระหนี้สินในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายมีความรู้และเต็มใจในการ แลกเปลี่ยน และสามารถต่อรองราคากันได้อย่างเป็นอิสระ ในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

3.8. มูลค่าที่ตราไว้ หมายถึง ราคาที่ตราไว้บนเหรียญ ธนบัตร พันธบัตร ตัวเงิน หุ้นกู้หรือ หลักทรัพย์อื่น โดยไม่รวมดอกเบี้ยหรือเงินปันผลสะสม ราคาที่ตราไว้ไม่จำเป็นต้องเท่ากับราคาที่น่าออกขายหรือ ราคาที่ไถ่คืนในเวลาต่อมา

3.9. ราคาทุน หมายถึง การบันทึกสินทรัพย์ด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่จ่ายไปหรือ บันทึกด้วยมูลค่ายุติธรรมของ สิ่งที่น่าไปแลกเปลี่ยนสินทรัพย์มา ณ เวลาที่ได้มาซึ่งสินทรัพย์นั้น และการบันทึกหนี้สินด้วยจำนวนเงินที่ได้รับจากการก่อภาระผูกพันหรือบันทึกด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่คาดว่าจะต้องจ่ายเพื่อชำระหนี้สินที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน

3.10. รายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูงซึ่งพร้อมที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดในจำนวนเงินที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกับมูลค่าเดิมซึ่งความแตกต่างในมูลค่าดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ

3.11. สินทรัพย์ หมายถึง ทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานซึ่งเป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีต และคาดว่าจะทำให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต หรือศักยภาพในการให้บริการเพิ่มขึ้นแก่หน่วยงาน

3.12. สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึง สินทรัพย์ที่เป็นไปตามเงื่อนไข ข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

(ก) คาดว่าจะได้รับประโยชน์ หรือตั้งใจจะขายหรือใช้ภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน

(ข) ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อค้า

(ค) คาดว่าจะได้รับประโยชน์ภายในระยะเวลา 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

(ง) สินทรัพย์ดังกล่าวเป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดและไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยน หรือการใช้ชำระหนี้สินภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

3.13. สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน หมายถึง สินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน

3.14. สินทรัพย์ถาวร หมายถึง สินทรัพย์อันมีลักษณะคงทนที่ใช้ในการดำเนินงานและใช้ได้นานกว่าหนึ่งรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติมิได้มีไว้เพื่อขาย

3.15. เงินลงทุน หมายถึง สินทรัพย์ที่หน่วยงานมีไว้เพื่อเพิ่มความมั่งคั่งให้กับหน่วยงานไม่ว่าจะอยู่ในรูปของ

ส่วนแบ่งที่จะได้รับ (เช่น ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ เงินปันผล) ในรูปของราคาที่สูงขึ้นหรือในรูปของประโยชน์อย่างอื่นที่หน่วยงานได้รับ เงินลงทุนแบ่งเป็นเงินลงทุนระยะสั้นและเงินลงทุนระยะยาว

3.16. ศักยภาพในการให้บริการ หมายถึง ชีตความสามารถของสินทรัพย์ในการส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อช่วยให้การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปตามวัตถุประสงค์

3.17. หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของหน่วยงานซึ่งเป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีต โดยที่การปลดเปลื้องภาระนั้นคาดว่าจะส่งผลต่อการสูญเสียทรัพยากรของหน่วยงานที่อยู่ในรูปของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการ

3.18. หนี้สินหมุนเวียน หมายถึง หนี้สินที่เป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

(ก) คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน

(ข) ถึงกำหนดชำระภายในเวลา 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

(ค) หน่วยงานไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน หากคู่สัญญาไม่มีทางเลือกให้จ่ายชำระหนี้โดยการออกตราสารทุน ระยะเวลาการชำระหนี้ไม่มีผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการ

3.19. หนี้สินไม่หมุนเวียน หมายถึง หนี้สินที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียน

3.20. ส่วนทุน/สินทรัพย์สุทธิ หมายถึง มูลค่าส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของหน่วยงานหลังจากหักหนี้สิน

3.21. รายได้ หมายถึง กระแสไหลเข้าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการในระหว่างงวดการรายงานซึ่งส่งผลต่อการ เพิ่มขึ้นในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน แต่ไม่รวมถึงการเพิ่มขึ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนสมทบจากผู้เป็นเจ้าของ

3.22. ค่าใช้จ่าย หมายถึง ผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการที่ลดลงในงวดการรายงาน โดยอยู่ในรูปของกระแสไหลออก หรือการใช้ไปซึ่งสินทรัพย์ต่าง ๆ หรือการก่อหนี้ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการลดลงในส่วนของสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน ทั้งนี้ ไม่รวมรายการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ

3.23. วิธีเส้นตรง หมายถึง วิธีหนึ่งของการคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ การตัดบัญชี ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า หรือบัญชีส่วนลด/ส่วนเกินมูลค่า พันธบัตรหรือหุ้นกู้ โดยการหารจำนวนมูลค่าที่ต้องการตัดบัญชีด้วยอายุการใช้งาน โดยประมาณของสินทรัพย์ หรือจำนวนงวดที่ต้องการปันส่วน วิธีนี้จะทำให้ได้ค่าใช้จ่ายที่ตัดบัญชีในแต่ละงวดที่มีจำนวนเท่ากัน

4. หลักการบัญชีทั่วไป

4.1. หน่วยงานที่เสนอรายงาน หมายถึง ส่วนงาน กองทุน และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยจัดตั้งที่มีลักษณะการดำเนินงานในเชิงธุรกิจ หน่วยงานในมหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานที่เสนอรายงานจะต้องจัดทำรายงานการเงินส่งให้มหาวิทยาลัย เพื่อจัดทำรายงานการเงินของมหาวิทยาลัยในภาพรวม ได้แก่ หน่วยงานทั้งหมดที่อยู่ในความควบคุมของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

4.1.1. หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน เช่น คณะฯ วิทยาลัยฯ

4.1.2. หน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ สำนักหอสมุด สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร

4.1.3. หน่วยงานวิสาหกิจ

4.1.4. กองทุน

4.1.5. หน่วยงานอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมหาวิทยาลัย

4.2. รายงานการเงิน

4.2.1. รายงานการเงินจัดทำขึ้นโดยมีเป้าหมายในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของหน่วยงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและประเมินผลเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร และอาจนำไปใช้ในการพยากรณ์ โดยให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการพยากรณ์ระดับของทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

4.2.2. มหาวิทยาลัยและหน่วยงานจะต้องจัดทำรายงานทางการเงิน ประจำปีงบประมาณ โดยนำเสนอข้อมูลของปีปัจจุบันเปรียบเทียบกับข้อมูลของปีก่อน ซึ่งประกอบด้วย

(1) งบแสดงฐานะการเงิน

(2) งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

(3) งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน

(4) งบกระแสเงินสด

(5) หมายเหตุประกอบงบการเงิน

4.2.3. รายงานการเงินที่จัดทำขึ้นของหน่วยงานจะต้องเป็นรายงานการเงินรวมที่รวมการใช้จ่ายเงินจากแหล่งเงินทุกประเภทและรวมทุกหน่วยงานย่อยที่อยู่ภายใต้หน่วยงาน เช่น กองทุน หน่วยงานวิสาหกิจ ภายใต้หน่วยงาน และอื่น ๆ

4.2.4. รายงานการเงินของมหาวิทยาลัย มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (CPA) หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบและแสดงความเห็นต่องบการเงิน เพื่อให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนได้เสียมั่นใจว่าข้อมูลในงบการเงินถูกต้องเชื่อถือได้ตามที่ควร

4.3. ลักษณะเชิงคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ลักษณะเชิงคุณภาพ หมายถึง คุณสมบัติที่ทำให้ข้อมูลในรายงานการเงินมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งานการเงิน ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และ การเปรียบเทียบกันได้

4.3.1. ความเข้าใจได้

ข้อมูลในรายงานการเงินต้องสามารถเข้าใจได้ในทันทีที่ผู้ใช้รายงานการเงินใช้ข้อมูลดังกล่าว ข้อมูลที่ซับซ้อนแต่ถ้าเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจก็ไม่ควรละเว้นที่จะแสดงในรายงานการเงิน จึงต้องมีข้อสมมติว่าผู้ใช้รายงานการเงินมีความรู้ตามควรเกี่ยวกับกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชี

4.3.2. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ข้อมูลที่มีประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานการเงิน ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้เมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้รายงานการเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต รวมทั้งช่วยยืนยันหรือชี้ข้อผิดพลาดของผลการประเมินที่ผ่านมาของผู้ใช้รายงานการเงินได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของข้อมูล ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลและความมีสาระสำคัญของข้อมูลนั้น

4.3.3. ความเชื่อถือได้

(1) ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต้องเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ ซึ่งข้อมูลที่จะเชื่อถือได้จะต้องเป็นข้อมูลที่ไม่มีความผิดพลาดที่มีนัยสำคัญ และต้องเป็นข้อมูลที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ซึ่งหมายถึงข้อมูลที่ไม่มีความลำเอียง และสามารถกำหนดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ

(2) การแสดงรายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีจะต้องแสดงเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ มิใช่ตามรูปแบบทางกฎหมายเพียงอย่างเดียว เนื้อหาของรายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีอาจไม่ตรงกับรูปแบบ ทางกฎหมายหรือรูปแบบที่ทำขึ้นก็ได้

(3) ข้อมูลที่มีความเป็นกลางจะทำให้รายงานการเงินมีความน่าเชื่อถือ รายงานการเงินจะขาดความเป็นกลาง เมื่อหน่วยงานเสนอรายงานให้ข้อมูลที่มีผลทำให้ผู้ใช้รายงานการเงินเบี่ยงเบนการตัดสินใจไปตามความต้องการของหน่วยงานนั้น

(4) ในการจัดทำรายงานการเงิน หน่วยงานจะต้องใช้ความระมัดระวังในเรื่องความไม่แน่นอนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการเก็บหนี้ การประมาณอายุการใช้งานของสินทรัพย์ถาวร เป็นต้น หน่วยงานอาจแสดงความไม่แน่นอนดังกล่าวโดยการเปิดเผยถึงลักษณะ ผลกระทบ รวมถึงการใช้ดุลยพินิจในการประมาณการภายใต้ความไม่แน่นอนเพื่อให้สินทรัพย์ หรือรายได้แสดงจำนวนสูงเกินไป และมีให้หนี้สินหรือค่าใช้จ่ายแสดงจำนวนต่ำเกินไป

(5) ข้อมูลในรายงานการเงินที่เชื่อถือได้ต้องมีความครบถ้วนภายใต้ข้อจำกัดของความมีสาระสำคัญและต้นทุนในการจัดทำ การไม่แสดงรายการบางรายการอาจทำให้ข้อมูลมีความผิดพลาดหรือจะทำให้ผู้ใช้รายงานการเงินเข้าใจผิด

4.3.4. การเปรียบเทียบกันได้

ผู้ใช้รายงานการเงินจะต้องสามารถเปรียบเทียบรายงานการเงินของหน่วยงานในรอบระยะเวลาต่างกัน เพื่อคาดคะเนแนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น และยังสามารถเปรียบเทียบรายงานการเงินระหว่างหน่วยงานเพื่อประเมินฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน ดังนั้น การวัดมูลค่าและการแสดงผลกระทบทางการเงินของรายการและ เหตุการณ์ทางบัญชีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติ ภายในหน่วยงานเดียวกันแต่ต่างรอบระยะเวลา หรือเป็นการปฏิบัติของหน่วยงานแต่ละแห่งก็ตาม

5. ข้อพิจารณาในการจัดทำรายงานทางการเงิน

5.1. การนำเสนอรายงานการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ

5.1.1. รายงานการเงินต้องแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดของหน่วยงานโดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรคือการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบของรายการเหตุการณ์อื่น ๆ และเงื่อนไขต่าง ๆ ตามค่านิยมและเกณฑ์การรับรู้รายการสินทรัพย์หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ การนำเสนอรายงานการเงินซึ่งได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และการเปิดเผยข้อมูล เพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่กรณีถือว่ารายงานการเงินนั้นนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควร

5.1.2. รายงานการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างชัดเจนโดยไม่มีเงื่อนไข หน่วยงานจะต้องไม่อธิบายว่ารายงานการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ถ้ารายงานการเงินดังกล่าวไม่จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ

5.1.3. การเปิดเผยนโยบายการบัญชี การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือการจัดทำคำอธิบายเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมที่หน่วยงานใช้ ไม่ทำให้นโยบายการบัญชีนั้นเหมาะสมขึ้น

5.2. การดำเนินงานต่อเนื่อง

ผู้รับผิดชอบต่อรายงานการเงินต้องประเมินความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของหน่วยงาน รายงานการเงินต้องจัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือเป็นนโยบายของสภามหาวิทยาลัยที่จะเลิกหน่วยงาน หรือหยุดดำเนินงาน เมื่อผู้รับผิดชอบต่อ รายงานการเงินได้ทำการประเมินความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง หากผลปรากฏว่า มีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสภาพการณ์ใด ที่อาจทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของหน่วยงาน หน่วยงานต้องเปิดเผยให้ทราบถึงความไม่แน่นอนเหล่านั้น ในกรณีที่รายงานการเงินมิได้จัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง หน่วยงานจะต้องเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงนี้ พร้อมทั้งเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำรายงานการเงินนั้น และเหตุผลที่หน่วยงานไม่อาจดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้

5.3. ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ

หน่วยงานต้องนำเสนอและจัดประเภทรายการในรายงานการเงินในลักษณะเดียวกันในทุกงวด ยกเว้นกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) ภายหลังการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในลักษณะการดำเนินงานของหน่วยงาน หรือการทบทวนรายงานการเงินแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอและการจัดประเภทรายการในรายงานการเงินแบบใหม่ จะทำให้การนำเสนอรายงานการเงินมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงเกณฑ์การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการ บัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 3 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางการบัญชี และข้อผิดพลาด

(ข) มาตรฐานการบัญชีภาครัฐกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอรายงานการเงิน

5.4. ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม

รายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ละประเภทที่มีสาระสำคัญต้องแยกแสดงในรายงานการเงิน รายการที่มีลักษณะหรือหน้าที่ไม่คล้ายคลึงกันแต่ละรายการต้องแยกแสดงในรายงานการเงิน เว้นแต่รายการเหล่านั้นไม่มีสาระสำคัญ

5.5. การหักกลบ

หน่วยงานต้องไม่นำสินทรัพย์และหนี้สิน หรือรายได้และค่าใช้จ่าย มาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐานการบัญชีภาครัฐมีข้อกำหนดหรืออนุญาตให้หักกลบได้

5.6. ข้อมูลเปรียบเทียบ

5.6.1. หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลของงวดก่อนเปรียบเทียบสำหรับทุกรายการที่แสดงในรายงานการเงินงวดปัจจุบันหากมาตรฐานการบัญชีภาครัฐมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น หน่วยงานต้องแสดงข้อมูลเชิงบรรยายและพรรณนาในลักษณะข้อมูลเปรียบเทียบด้วย หากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้ รายงานการเงินสามารถเข้าใจรายงานการเงินของงวดปัจจุบัน

5.6.2. หน่วยงานต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงินอย่างน้อยรายการเดียวกันกับข้อมูลเปรียบเทียบงวดก่อนหน้า งบแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยรายการเดียวกันกับข้อมูลเปรียบเทียบงวดก่อนหน้า งบกระแสเงินสดอย่างน้อยรายการเดียวกันกับข้อมูลเปรียบเทียบงวดก่อนหน้า และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนอย่างน้อยรายการเดียวกันกับข้อมูลเปรียบเทียบงวดก่อนหน้า และหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้อง

5.6.3. เมื่อหน่วยงานมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในรายงานการเงิน หน่วยงานต้องจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ด้วย เว้นแต่การจัดประเภทใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้

- (ก) ลักษณะของการจัดประเภทใหม่
- (ข) จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทที่จัดประเภทใหม่
- (ค) เหตุผลในการจัดประเภทใหม่

5.6.4. หากในทางปฏิบัติหน่วยงานไม่สามารถจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ได้ หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้

- (ก) เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ของจำนวนดังกล่าวได้
- (ข) ลักษณะของรายการปรับปรุงหากมีการจัดประเภทรายการใหม่

6. รอบระยะเวลาบัญชี

รายงานการเงินจะจัดทำขึ้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งปีโดยใช้ปีงบประมาณเป็นเกณฑ์ คือเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป

7. นโยบายการบัญชีทั่วไป

7.1. การโอนสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างหน่วยงาน

7.1.1. การโอนย้ายสินทรัพย์และหนี้สินจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่งตามนโยบายของมหาวิทยาลัยให้รับรู้มูลค่าตามบัญชีสุทธิของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นเป็นรายการปรับปรุงส่วนทุนของหน่วยงานผู้โอนและผู้รับโอน

7.1.2. การโอนย้ายสินทรัพย์และหนี้สินของหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่ง หากเกิดจากดุลยพินิจและการตัดสินใจของหน่วยงานเอง และมีกำไรขาดทุนจากการโอนอันเนื่องมาจากผลต่างระหว่างราคาที่โอนกับราคาตามบัญชี ให้บันทึกกำไรหรือขาดทุนนั้น เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายของหน่วยงานในงวดบัญชีที่โอน

7.2. รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

7.2.1. การบันทึกรายการครั้งแรกของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้บันทึกเป็นสกุลเงินบาท โดยการแปลงจำนวนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาทด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เช่น การซื้อหรือขายสินค้าและบริการที่กำหนดราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ การกู้ยืมด้วยจำนวนเงินที่ต้องชำระคืนเป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น

7.2.2. ณ วันสิ้นงวดการรายงาน ให้แปลงค่า

(ก) รายการที่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ (เช่น เงินสด และ สินทรัพย์หรือหนี้สินที่จะได้รับหรือที่จะต้องชำระเป็นตัวเงินที่แน่นอน) เป็นเงินบาทโดยใช้อัตราปิด

(ข) รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยราคาทุนเดิมหรือบันทึกไว้ด้วยมูลค่ายุติธรรม เป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ หรืออัตราแลกเปลี่ยน ณ ขณะที่กำหนดมูลค่ายุติธรรมนั้น

7.2.3. อัตราปิด หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ สิ้นวันของวันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน ซึ่งมีทั้งอัตราซื้อและอัตราขาย

(ก) อัตราปิดในการแปลงค่าสินทรัพย์ให้ใช้อัตราถัวเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยคำนวณไว้

(ข) อัตราปิดในการแปลงค่าหนี้สินให้ใช้อัตราที่ธนาคารพาณิชย์ขายซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยคำนวณไว้ และ

(ค) กรณีการแปลงรายงานการเงินของกิจการในต่างประเทศให้ใช้อัตราถัวเฉลี่ยระหว่างอัตราที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อและขาย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยคำนวณไว้

7.2.4. ในกรณีที่มีการชำระเงินของรายการที่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้แปลงยอดการชำระเงิน ให้เป็นเงินบาทด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ

7.2.5. ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากการชำระเงินของรายการที่เป็นตัวเงิน หรือจากการรายงาน รายการที่เป็นตัวเงินด้วยอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งแตกต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเดิมที่ใช้ในการบันทึกรายการครั้งแรกในระหว่างงวด หรือที่ได้รายงานไว้ในรายงานการเงินของงวดบัญชีก่อนให้รับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีนั้น

8. หลักการและนโยบายบัญชีเกี่ยวกับสินทรัพย์

8.1. การรับรู้สินทรัพย์

การพิจารณาว่ารายการใดจะรับรู้เป็นสินทรัพย์จะต้องเข้าหลักเกณฑ์ 2 ประการ คือ

1. เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ และ

2. ผ่านเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์ ดังนี้

(ก) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่หน่วยงานจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต

จากสินทรัพย์นั้น และ

(ข) มูลค่าของสินทรัพย์นั้นสามารถวัดได้อย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

8.2. การวัดมูลค่าสินทรัพย์

8.2.1. หน่วยงานจะบันทึกมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ตามราคาทุนที่เกิดขึ้นในการจัดหาสินทรัพย์นั้น
ราคาทุนดังกล่าว รวมถึงค่าใช้จ่ายในการทำให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานในครั้งแรกด้วย

8.2.2. การระบุว่าค่าใช้จ่ายรายการใดเป็นราคาทุนที่เกิดขึ้นในการจัดหาสินทรัพย์ หน่วยงาน ต้องพิจารณาเฉพาะค่าใช้จ่ายที่ระบุได้ว่าเกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์โดยตรง ราคาทุนที่เกิดขึ้นในการจัดหาสินทรัพย์ประกอบด้วย ราคาซื้อ รวมภาษีนำเข้า ภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้และต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดหาสินทรัพย์ เพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ ส่วนลดการค้าต่าง ๆ และค่าภาษีที่จะได้รับคืนต้องนำมาหักจากราคาซื้อ ตัวอย่างของต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดหาสินทรัพย์ได้แก่

(1) ค่าใช้จ่ายบุคลากรที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการสร้างหรือการได้มาซึ่งสินทรัพย์

(2) ต้นทุนการจัดเตรียมสถานที่

(3) ต้นทุนการขนส่งเริ่มแรกและการเก็บรักษา

(4) ต้นทุนการติดตั้ง

(5) ค่าธรรมเนียมวิชาชีพ เช่น ค่าจ้างสถาปนิกและวิศวกร

(6) ประมาณการรายจ่ายในการรื้อถอนสินทรัพย์และการบูรณะสถานที่

8.2.3. ค่าใช้จ่ายในการบริหารและค่าใช้จ่ายทั่วไปอื่น ๆ เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ไม่ถือเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เว้นแต่ค่าใช้จ่ายนั้นจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาของสินทรัพย์ หรือเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อทำให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ ในทำนองเดียวกันค่าใช้จ่ายในการเริ่มเดินเครื่องจักรหรือค่าใช้จ่ายอื่น ในทำนองเดียวกันไม่ถือเป็นราคาทุนของสินทรัพย์เว้นแต่หน่วยงานจำเป็นต้องจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ ส่วนผลขาดทุนเริ่มแรกจากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นก่อนที่สินทรัพย์จะสามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนที่กำหนดไว้ให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่เกิด

8.2.4. สินทรัพย์ที่หน่วยงานสร้างขึ้นเองโดยใช้ทรัพยากรของหน่วยงานให้บันทึกในราคาตามต้นทุนที่เกิดขึ้นในการสร้างสินทรัพย์นั้น ต้นทุนดังกล่าวควรรวมทั้งค่าแรงงาน วัสดุุดิบ และค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการสร้างสินทรัพย์โดยตรง โดยใช้หลักการเกี่ยวกับการกำหนดราคาทุนของสินทรัพย์ ตามย่อหน้าที่ 8.2.2 และ 8.2.3

8.2.5. สินทรัพย์อื่นนอกจากเงินสดที่หน่วยงานได้มาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยมาก

เสมือน ได้เปล่า เช่น ได้มาจากการรับบริจาค หรือได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ให้บันทึกบัญชีโดยใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ได้มาของสินทรัพย์นั้น

8.3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์

8.3.1. หน่วยงานอาจได้รายการที่เป็นที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ มาจากการแลกเปลี่ยนกับรายการที่เป็นที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ หรือสินทรัพย์อื่นที่ไม่คล้ายคลึงกัน ให้หน่วยงานบันทึกราคาทุนของ รายการดังกล่าว ด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้มา ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยน ปรับปรุงด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่หน่วยงานต้องโอน หรือรับโอน เนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์นั้น ในกรณีนี้อาจมีการรับรู้รายการกำไรหรือขาดทุนจากการแลกเปลี่ยนดังกล่าว

8.3.2. ในบางกรณีหน่วยงานอาจได้รายการที่เป็นที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มาจากการแลกเปลี่ยนกับสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งหมายถึงสินทรัพย์ที่มีประโยชน์ใช้สอยแบบเดียวกันในการดำเนินงานลักษณะเดียวกัน และมีมูลค่ายุติธรรมใกล้เคียงกัน ให้หน่วยงานบันทึกราคาทุนของสินทรัพย์ที่ได้รับมาด้วยราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยน โดยไม่มีการรับรู้รายการกำไรหรือรายการขาดทุน จากการแลกเปลี่ยนดังกล่าว อย่างไรก็ตามมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้รับมาอาจเป็นหลักฐานที่แสดงว่า สินทรัพย์ที่โอนไปด้อยค่าลง แล้วหน่วยงานต้องบันทึกลดราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ที่โอนไป และใช้ราคาตามบัญชีที่ปรับลดแล้วเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ใหม่ หากมีการนำสินทรัพย์อื่น เช่น เงินสด มารวมเป็นส่วน หนึ่งของการแลกเปลี่ยนด้วย แสดงว่ารายการแลกเปลี่ยนนี้มีมูลค่ายุติธรรมไม่ใกล้เคียงกัน เป็นการแลกเปลี่ยน สินทรัพย์ที่ไม่คล้ายคลึงกัน ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8.3.1

8.4. รายจ่ายภายหลังการได้มาซึ่งสินทรัพย์

8.4.1. หลังจากหน่วยงานบันทึกสินทรัพย์ถาวรแล้วหน่วยงาน ต้องบันทึกรายจ่ายที่เกิดขึ้นในภายหลังเกี่ยวกับรายการสินทรัพย์เพิ่มเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง หากรายจ่ายนั้นจะทำให้หน่วยงานได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์นั้น เพิ่มขึ้นจากมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนรายจ่ายประเภทอื่นที่เกิดขึ้นในภายหลังให้บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น

8.4.2. หน่วยงานจะบันทึกรายจ่ายเกี่ยวกับสินทรัพย์ถาวรที่เกิดขึ้นในภายหลังเป็นสินทรัพย์ได้ก็ต่อเมื่อรายจ่ายนั้นทำให้สินทรัพย์มีสภาพดีขึ้นเมื่อเทียบกับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตัวอย่างของการปรับปรุงสินทรัพย์ซึ่งทำให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการของสินทรัพย์นั้นเพิ่มขึ้น รวมถึง

- (1) การปรับปรุงสภาพอาคารให้มีอายุการใช้งานยาวนานขึ้นและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- (2) การปรับปรุงเพื่อยกระดับคุณภาพชิ้นส่วนของเครื่องจักรเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

- (3) การใช้วิธีการผลิตใหม่ ๆ ที่สามารถลดต้นทุนการดำเนินงานที่ประเมินไว้เดิมอย่างเห็นได้ชัด

8.5. ประเภทของสินทรัพย์

สินทรัพย์อาจจัดแบ่งตามสภาพคล่องของสินทรัพย์ โดยแบ่งเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน รายการสินทรัพย์โดยทั่วไปของหน่วยงาน ได้แก่

(1) สินทรัพย์หมุนเวียน

(1.1) เงินสดและเงินฝากธนาคาร

(1.2) ลูกหนี้

(1.2.1) ลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการ

(1.2.2) ลูกหนี้เงินยืม

(1.2.3) ลูกหนี้ระยะสั้นอื่น

(1.3) เงินลงทุนระยะสั้น

(1.4) สินค้าคงเหลือ

(1.5) วัสดุคงเหลือ

(1.6) รายได้ค้างรับ

(1.7) ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า

(1.8) สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น

(2) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

(2.1) ลูกหนี้ระยะยาวอื่น

(2.2) เงินลงทุนระยะยาว

(2.3) ที่ดิน

(2.4) อาคาร

(2.5) อุปกรณ์

(2.6) สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน

(2.7) งานระหว่างก่อสร้าง

(2.8) สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

(2.9) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น

8.6. นโยบายการบัญชีสำหรับสินทรัพย์แต่ละประเภท

8.6.1. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินสดและเงินฝากธนาคาร และเงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูง ซึ่งถึงกำหนดจ่ายคืนภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือนนับจากวันที่ได้มาและไม่มีข้อจำกัดในการเบิกใช้

มหาวิทยาลัยจะรับรู้รายการในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ และแสดงรายการดังกล่าวไว้ในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

8.6.2. เงินอุดหนุนราชการ

เงินอุดหนุนราชการ คือ เงินที่หน่วยงานได้รับจากมหาวิทยาลัยเพื่ออุดหนุนจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของหน่วยงานตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการจะบันทึกควบคุมโดยทะเบียนยอดบัญชีเงินอุดหนุนราชการจะเป็นยอดคงที่ตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ เมื่อหน่วยงานใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการแล้ว จะรวบรวมหลักฐานการจ่ายเพื่อเบิกเงินงบประมาณมาขอใช้เงินอุดหนุนราชการ หน่วยงานจะบันทึกบัญชีเงินอุดหนุนราชการเมื่อได้รับเงินควบคุมไปกับการบันทึกเงินอุดหนุนราชการรับจากมหาวิทยาลัย และให้แสดงรายการเงินอุดหนุนราชการในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

8.6.3. ลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการ

ลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการ หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานมีสิทธิได้รับชำระจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งเกิดจากการขายสินค้าและบริการอันเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานปกติของหน่วยงาน หน่วยงานจะรับรู้ลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการตามมูลค่าสุทธิที่จะได้รับโดยตั้งบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับลูกหนี้ส่วนที่คาดว่าจะไม่สามารถเรียกเก็บได้ การประมาณการค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับการแสดงรายการลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการ ให้แสดงมูลค่าสุทธิตามบัญชีในรายการลูกหนี้ในงบแสดงฐานะการเงิน และให้เปิดเผยจำนวนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเป็นรายการหักจากลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

8.6.4. ลูกหนี้เงินยืม

ลูกหนี้เงินยืม หมายถึง ลูกหนี้ภายในหน่วยงานกรณีให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ยืมเงินไปใช้ในการปฏิบัติงานโดยไม่มีดอกเบี้ย เช่น ลูกหนี้เงินยืมอุดหนุน หน่วยงานจะรับรู้ลูกหนี้ในกรณีนี้ตามมูลค่าที่ได้รับโดยไม่ต้องตั้งบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และให้แสดงมูลค่าตามบัญชีของลูกหนี้เงินยืมในรายการลูกหนี้ในงบแสดงฐานะการเงิน โดยแสดงรายละเอียด ของลูกหนี้เงินยืมแต่ละประเภทไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

8.6.5. เงินลงทุนระยะสั้น

เงินลงทุนระยะสั้น หมายถึง เงินลงทุนที่หน่วยงานมีเจตนาที่จะถือไว้เพื่อหาผลประโยชน์ในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี เงินลงทุนระยะสั้นอาจจะประกอบด้วยเงินฝากประจำระยะเวลามากกว่า 3 เดือนแต่ไม่เกิน 1 ปี เงินลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ไม่ว่าจะเป็นประเภทหลักทรัพย์เพื่อค้า หลักทรัพย์เพื่อขาย หรือตราสารหนี้ที่จะครบกำหนดภายใน 1 ปี หน่วยงานจะบันทึกเงินลงทุนเป็นสินทรัพย์ ณ วันที่หน่วยงานได้รับเงินลงทุนครั้งแรกในราคาทุน ราคาทุนของเงินลงทุน หมายถึงรายจ่ายโดยตรงทั้งสิ้นที่หน่วยงานจ่ายไปเพื่อให้ได้มา ซึ่งเงินลงทุน เช่น ราคาจ่ายซื้อ เงินลงทุน ค่านายหน้า ค่าธรรมเนียม และค่าภาษีอากร

ในกรณีที่เงินฝากธนาคารซึ่งมีระยะเวลากำหนดที่จะเปลี่ยนให้เป็นเงินสดได้เกิน 3 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี ให้หน่วยงานแสดงรายการด้วยวิธีราคาทุน

ในกรณีที่เงินลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดให้หน่วยงานตีราคาเงินลงทุนหรือหลักทรัพย์ใหม่โดยใช้ราคายุติธรรม ณ วันที่จัดทำรายงาน กล่าวคือ ถ้าเป็นเงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อค้าให้หน่วยงานบันทึกผลต่างของราคาตามบัญชีกับราคายุติธรรมของเงินลงทุนในบัญชีกำไรหรือขาดทุนจากการปรับ

มูลค่าเงินลงทุน ซึ่งจะปิดโอนไปเข้าบัญชีรายได้สูงหรือต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในงวดนั้น หากเป็นเงินลงทุนในหลักทรัพย์ เพื่อขาย ให้หน่วยงานบันทึกผลต่างดังกล่าวในบัญชีกำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุนซึ่งจะนำไปแสดงเป็นรายการเพิ่มหรือลดในสวนทุน

ในกรณีที่เป็นการลงทุนในตราสารทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาด หรือเงิน ลงทุนทั่วไปให้หน่วยงานวัดมูลค่าเงินลงทุนดังกล่าว ณ วันที่จัดทำรายงานด้วยราคาทุน

ในกรณีที่หน่วยงานจำหน่ายเงินลงทุนให้หน่วยงานบันทึกกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายเงินลงทุนทันทีที่เกิดขึ้น ซึ่งเท่ากับผลต่างระหว่างมูลค่าตอบแทนสุทธิที่ได้รับกับราคาตามบัญชีของเงินลงทุน พร้อมทั้งปิดโอนทุกบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่จำหน่าย เช่น กำไร/ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน สำหรับการแสดงรายการเงินลงทุนให้หน่วยงานแสดงเงินลงทุนเป็นรายการแยกต่างหากในสินทรัพย์หมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงินของหน่วยงาน พร้อมทั้งแสดงรายละเอียดของเงินลงทุนในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

8.6.6. สินค้าคงเหลือ

สินค้าคงเหลือ หมายถึง สินทรัพย์ที่

1. อยู่ในรูปของวัตถุดิบ หรือวัสดุที่มีไว้เพื่อใช้ในกระบวนการผลิตสินค้า หรือเพื่อการนำไปใช้หรือแจกจ่ายในการให้บริการ

2. ถือไว้เพื่อขายหรือแจกจ่ายตามลักษณะการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน

3. อยู่ในระหว่างกระบวนการผลิตเพื่อให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อขายหรือการแจกจ่าย

สินค้าคงเหลือ ได้แก่ สินค้าสำเร็จรูป งานระหว่างผลิต และวัตถุดิบ โดยแสดงในราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

ต้นทุนของสินค้าคำนวณโดยใช้วิธีเข้าก่อน - ออกก่อน ต้นทุนสินค้าประกอบด้วยต้นทุนทั้งหมดในการซื้อ ต้นทุนแปลงสภาพ และต้นทุนอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

มูลค่าสุทธิที่จะได้รับเป็นราคาโดยประมาณที่คาดว่าจะขายได้ตามลักษณะการดำเนินงานตามปกติ หักด้วยประมาณการต้นทุนในการผลิตสินค้านั้นให้เสร็จ และต้นทุนที่จำเป็นต้องจ่ายไปในการขายสินค้า การแลกเปลี่ยน หรือการแจกจ่าย

ผลิตผลทางการเกษตรเพื่อจัดหารายได้ของหน่วยงาน เช่น ปลา หมู น้ำมัน มะม่วง ลำไย ปุ๋ย ไล่เดือนที่เก็บเกี่ยว ต้องวัดด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ณ จุดเก็บเกี่ยว

ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของผลิตผลทางการเกษตรบันทึกในส่วนของกำไรหรือขาดทุน

8.6.7. รายได้จากเงินงบประมาณค้างรับ

รายได้จากเงินงบประมาณค้างรับ หมายถึง รายได้จากเงินงบประมาณที่เกิดขึ้นแล้วแต่หน่วยงานยังไม่ได้รับเงินให้หน่วยงานบันทึกรายได้จากเงินงบประมาณค้างรับ ณ วันที่จัดทำรายงาน หรือ ณ วันสิ้นปีงบประมาณ ด้วยจำนวนหนี้สินที่บันทึกบัญชีตามเกณฑ์คงค้างไว้แล้ว และจะต้องเบิกเงินงบประมาณมาเพื่อจ่ายชำระหนี้ ในกรณีของส่วนราชการยอดเงินที่จะบันทึกเป็นรายได้จากเงินงบประมาณค้างรับ ณ วันสิ้น

ปีงบประมาณ คือจำนวนหนี้สินที่บันทึกไว้แล้วและจะเบิก เงินงบประมาณในลักษณะเป็นเงินเพื่อจ่าย (จำนวนเงินที่ส่งคำขอเบิกเงินจากคลังภายในวันที่ 30 กันยายน แต่ได้รับเงินในปีงบประมาณถัดไป) และให้หน่วยงานแสดงรายการรายได้จากเงินงบประมาณ ค้างรับรวมไว้ในรายการประเภทรายได้ค้างรับเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงิน

8.6.8. วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ หมายถึง สินทรัพย์ที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติ โดยทั่วไปมีมูลค่าไม่สูง และไม่มีลักษณะคงทนถาวร ได้แก่ วัสดุสำนักงาน หน่วยงานจะรับรู้วัสดุคงเหลือในราคาทุน โดยแสดงเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนรายการหนึ่งในงบแสดงฐานะการเงิน

8.6.8. รายได้ค้างรับ

รายได้ค้างรับ คือ รายได้อื่นของหน่วยงาน ซึ่งเกิดรายได้ขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับชำระเงิน เช่น รายได้จาก เงินช่วยเหลือค้างรับ หน่วยงานจะรับรู้รายได้ค้างรับตามมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับ โดยแสดงเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นในงบแสดงฐานะการเงิน และหากจำนวนเงินเป็นสาระสำคัญหน่วยงานควรเปิดเผยให้ทราบถึงประเภทของรายการรายได้ค้างรับไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย

8.6.9. ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า

ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า คือ ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานจ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์หรือบริการไปแล้ว และจะได้รับ ประโยชน์ตอบแทนในอนาคตซึ่งคาดว่าจะใช้หมดไปในระยะสั้น หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้าตามมูลค่าของสินทรัพย์หรือบริการที่คาดว่าจะได้รับ โดยแสดงเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น ในงบแสดงฐานะการเงิน และหากจำนวนเงินเป็นสาระสำคัญหน่วยงานควรเปิดเผยให้ทราบถึงประเภทของรายการค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้าไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย

8.6.10. สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น

สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น หมายถึง สินทรัพย์หมุนเวียนประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ กล่าวข้างต้น หน่วยงานจะรับรู้สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น เมื่อสินทรัพย์ประเภทนั้นเข้าหลักเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์ และให้แสดงรายการในงบแสดงฐานะการเงินโดยเปิดเผยรายละเอียดไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

8.6.11. เงินลงทุนระยะยาว

เงินลงทุนระยะยาว หมายถึง เงินลงทุนที่หน่วยงานมีเจตนาจะถือไว้เพื่อหาผลประโยชน์ในระยะเวลาเกิน 1 ปี จะจัดเป็นเงินลงทุนระยะยาว ได้แก่ เงินลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดประเภทหลักทรัพย์เพื่อขาย และตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด ตราสารทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดหรือเงินลงทุนทั่วไป และเงินลงทุนในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือกิจการร่วมค้า หน่วยงานจะบันทึกเงินลงทุนเป็นสินทรัพย์ ณ วันที่หน่วยงานได้รับเงินลงทุนครั้งแรกในราคาทุน ราคาทุนของเงินลงทุน หมายถึงรายจ่ายโดยตรงทั้งสิ้นที่หน่วยงานจ่ายไปเพื่อให้ได้มา ซึ่งเงินลงทุน เช่น ราคาจ่ายซื้อ เงินลงทุน ค่านายหน้า ค่าธรรมเนียม และค่าภาษีอากร

ในกรณีที่เงินลงทุนเป็นเงินฝากธนาคารซึ่งมีระยะเวลาครบกำหนดที่จะเปลี่ยนให้เป็นเงินสดได้เกิน 1 ปี ให้หน่วยงานแสดงรายการด้วยวิธีราคาทุน

ในกรณีที่เงินลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดประเภทหลักทรัพย์เพื่อขายให้หน่วยงานตีราคาเงินลงทุนหรือหลักทรัพย์ใหม่โดยใช้ราคายุติธรรม ณ วันที่จัดทำรายงาน และให้หน่วยงานบันทึกผลต่างของราคาตามบัญชีกับราคายุติธรรมของเงินลงทุนเป็นรายการเพิ่มหรือลดในส่วนทุน

ในกรณีที่เงินลงทุนในตราสารหนี้ที่หน่วยงานจะถือจนครบกำหนดเช่นเงินลงทุนในหุ้นกู้ การวัดมูลค่าเงินลงทุนดังกล่าว ณ วันที่จัดทำรายงานให้แสดงด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ราคาทุนตัดจำหน่าย หมายถึง ราคาทุนที่ได้มาตั้งแต่เริ่มแรกหักเงินต้นที่จ่ายคืนและบวกหรือหักค่าตัดจำหน่ายสะสมของ ส่วนต่างระหว่างราคาทุนเริ่มแรกกับมูลค่าที่ตราไว้ การตัดจำหน่ายส่วนต่างดังกล่าวให้คำนวณโดยใช้วิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งหมายถึงอัตราคิดลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่จะได้รับในอนาคตเท่ากับ ราคาตามบัญชีของตราสารหนี้

ในกรณีที่เงินลงทุนในบริษัทร่วมหรือบริษัทย่อยหรือกรณีที่หน่วยงานนำเงินไป ลงทุนในนิติบุคคลอื่น ซึ่งหน่วยงานผู้ลงทุนสามารถมีอิทธิพลอย่างเป็นสาระสำคัญเหนืออีกหน่วยงานหนึ่ง หรือสามารถควบคุมหน่วยงานที่ไปลงทุนได้ หน่วยงานผู้ลงทุนต้องบันทึกบัญชีด้วยวิธีส่วนได้เสีย (Equity method) ซึ่งวิธีดังกล่าวเงินลงทุนเริ่มแรกจะต้องบันทึกด้วยราคาทุนและต่อมาภายหลังราคาตามบัญชีของเงิน ลงทุนจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงด้วยส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของหน่วยงานที่ไปลงทุนตามสัดส่วนที่หน่วยงานผู้ ลงทุนมีส่วนได้เสียอยู่

ในกรณีที่หน่วยงานจำหน่ายเงินลงทุนให้หน่วยงานบันทึกกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายเงินลงทุนทันทีที่เกิดขึ้น ซึ่งเท่ากับผลต่างระหว่างมูลค่าตอบแทนสุทธิที่ได้รับกับราคาตามบัญชีของเงินลงทุน พร้อมทั้งปิดโอนทุกบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่จำหน่าย เช่น กำไร/ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน สำหรับการแสดงรายการเงินลงทุนให้หน่วยงานแสดงเงินลงทุนเป็นรายการแยกต่างหากในสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนแล้วแต่กรณีในงบแสดงฐานะการเงินของหน่วยงาน พร้อมทั้งแสดงรายละเอียดของเงินลงทุนในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

8.6.12. อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ (ที่ดิน หรืออาคาร หรือส่วนของอาคาร (ส่วนควบอาคาร หรือทั้งที่ดินและอาคาร) ที่ครอบครองเพื่อหาประโยชน์จากรายได้ค่าเช่า หรือ จากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าของสินทรัพย์ หรือทั้งสองอย่าง ทั้งนี้ได้มิไว้เพื่อ

(ก) ใช้ในการผลิตหรือจัดหาสินค้าหรือให้บริการ หรือใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน หรือ

(ข) ขายตามลักษณะการประกอบธุรกิจตามปกติ

รวมถึงอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างเพื่อพัฒนาเป็นอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนในอนาคตหรือที่ดินที่ถือครองไว้โดยยังมิได้ระบุวัตถุประสงค์ของการใช้ในอนาคต

หน่วยงานรับรู้มูลค่าเริ่มแรกของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนด้วยวิธีราคาทุนซึ่งรวมถึงต้นทุนในการทำรายการ และวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ด้วยราคาทุนหักค่าเผื่อผลขาดทุนจากการด้อยค่า

รายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังจะบันทึกรวมเป็นมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ก็ต่อเมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่หน่วยงานจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากรายจ่ายนั้น และสามารถวัดราคามูลค่าของรายจ่ายนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาทั้งหมดจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดขึ้น

อสังหาริมทรัพย์ที่หน่วยงานให้เช่าเพื่อจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาและบุคลากร (เช่น โรงอาหาร) ถือเป็นรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

8.6.13. ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

ที่ดิน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน หน่วยงานจะรับรู้ที่ดินตามราคาทุน เฉพาะที่ดินที่หน่วยงานมีกรรมสิทธิ์ และให้แสดงที่ดินเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนในรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ในงบแสดงฐานะการเงิน สำหรับที่ราชพัสดุที่หน่วยงานครอบครองและใช้ประโยชน์นั้น ให้แสดงข้อมูลเพิ่มเติมไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

อาคาร หมายถึง อาคารและสิ่งปลูกสร้างประเภทต่าง ๆ เช่น อาคารสำนักงานและอาคารเรียน อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์อื่น อาคารโรงงาน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เช่น โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โรงเก็บรถยนต์ รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคารซึ่งเป็นต้นทุนในการตกแต่งต่อเติม หรือปรับปรุงตัวอาคารภายหลังจากที่จัดสร้างอาคารเสร็จแล้ว รวมทั้งงานระหว่างก่อสร้างที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ จะบันทึกบัญชีเป็นงานระหว่างก่อสร้างไว้ เมื่องานก่อสร้างเสร็จและกรรมการตรวจรับเรียบร้อยแล้ว จึงจะโอนมาบันทึกเป็นอาคารและสิ่งปลูกสร้างประเภทนั้น ๆ

อุปกรณ์ หมายถึง ครุภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ เช่น ครุภัณฑ์สำนักงาน ยานพาหนะ เครื่องมือ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เป็นต้น โดยหน่วยงานจะรับรู้อุปกรณ์เป็นสินทรัพย์เฉพาะรายการที่มีมูลค่าต่อหน่วยตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แสดงด้วยราคาทุนหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าสะสม (ถ้ามี) โดยราคาทุนรวมถึงรายจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมใช้งาน และประมาณการค่าเสื่อมราคา การขนย้ายและการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ ซึ่งเป็นภาระผูกพันที่เกิดจากการได้หรือใช้สินทรัพย์นั้น และหน่วยงานจะประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวเมื่อมีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์นั้นเกิดการด้อยค่า โดยเปิดเผยรายละเอียดของราคาทุน ค่าเสื่อมราคาสะสม ค่าเผื่อการด้อยค่าสะสม (ถ้ามี) และมูลค่าสุทธิตามบัญชีสำหรับที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์แต่ละประเภทไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ค่าซ่อมแซมและค่าบำรุงรักษาจะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในระหว่างงวดบัญชีที่เกิดรายการขึ้น ส่วนต้นทุนของการปรับปรุงสินทรัพย์ให้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ต้นทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบของรายการ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตามระยะเวลาที่กำหนด หน่วยงานจะรับรู้ต้นทุนดังกล่าวไว้เป็นส่วนหนึ่งของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ ทั้งนี้ สำหรับกรณีที่มีการเปลี่ยนแทน หน่วยงานจะตัดมูลค่าตามบัญชีของส่วนประกอบที่ถูกเปลี่ยนแทนออก

มูลค่าคงเหลือของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มีการประมาณการด้วยมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับในปัจจุบันหักต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการจำหน่ายสินทรัพย์นั้น หากมีอายุและสภาพที่คาดว่าจะ เป็นเมื่อสิ้นสุดอายุการให้ประโยชน์

ค่าเสื่อมราคามันถือเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามที่กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 2 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยกรมบัญชีกลาง ดังนี้

	อายุการใช้งาน
- อาคารถาวร	40 ปี
- อาคารชั่วคราว/โรงเรือน	15 ปี
- สิ่งปลูกสร้างใช้คอนกรีตเสริมเหล็กหรือโครงเหล็กเป็นส่วนประกอบหลัก	25 ปี
- สิ่งปลูกสร้างใช้ไม้หรือวัสดุอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบหลัก	15 ปี
- ครุภัณฑ์สำนักงาน	12 ปี
- ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	5 ปี
- ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	5 ปี
- ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5 ปี
- ครุภัณฑ์การเกษตร	5 ปี
- ครุภัณฑ์โรงงาน	5 ปี
- ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	5 ปี
- ครุภัณฑ์สำรวจ	10 ปี
- ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์	5 ปี
- ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3 ปี
- ครุภัณฑ์การศึกษา	2 ปี
- ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	5 ปี
- ครุภัณฑ์กีฬา/กายภาพ	5 ปี
- ครุภัณฑ์ดนตรี/นาฏศิลป์	5 ปี
- ครุภัณฑ์สนาม	5 ปี

สินทรัพย์ถาวรที่หมดอายุการใช้ประโยชน์แล้ว ไม่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกต่อไป แต่ยังไม่ได้จำหน่ายสินทรัพย์ออกจากบัญชี จะยังคงบันทึกบัญชีไว้ในราคาต่อหน่วยหรือต่อชุดรายการละ 1 บาท

8.6.14. สินทรัพย์ชีวภาพ

สินทรัพย์ชีวภาพ หมายถึง ต้นไม้และสัตว์ที่มีชีวิต ที่มีอายุนานกว่า 1 ปี ที่ถือไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและจากการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร (เช่น ต้นมะม่วง ต้นยางพารา ต้นลำไย โค สุกร)

สินทรัพย์ชีวภาพที่ได้มาก่อนปี 2563 ไม่นำมาบันทึกบัญชีแต่บันทึกในทะเบียนคุมสินทรัพย์

สินทรัพย์ชีวภาพที่ได้มาตั้งแต่ปี 2563 แสดงด้วยราคาทุนหักด้วยค่าตัดจำหน่ายสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าสะสม (ถ้ามี) โดยราคาทุนรวมถึงรายจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมใช้งาน และหน่วยงานจะประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวเมื่อมีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์นั้นเกิดการด้อยค่า โดยเปิดเผยรายละเอียดของราคาทุน ค่าเสื่อมราคาสะสม ค่าเผื่อการด้อยค่าสะสม (ถ้ามี) และมูลค่าสุทธิตามบัญชีสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพแต่ละประเภทไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ค่าบำรุงรักษาจะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในระหว่างงวดบัญชีที่เกิดรายการขึ้น ส่วนต้นทุนของการปรับปรุงสินทรัพย์ให้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (เช่น การทำสาวต้นไม้) หน่วยงานจะรับรู้ต้นทุนดังกล่าวไว้เป็นส่วนหนึ่งของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ และทบทุนอายุการใช้ประโยชน์ใหม่

มูลค่าคงเหลือของสินทรัพย์ชีวภาพมีการประมาณการด้วยมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับในปัจจุบันหักต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการจำหน่ายสินทรัพย์นั้น หากมีอายุและสภาพที่คาดว่าจะ เป็นเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์

ค่าตัดจำหน่ายบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน คำนวณโดยวิธีเส้นตรง ดังนี้

- ต้นไม้	อายุการใช้ประโยชน์	15-40 ปี
- สัตว์	อายุการใช้ประโยชน์	2-12 ปี

สินทรัพย์ชีวภาพที่หมดอายุการใช้ประโยชน์แล้ว แต่ยังไม่ได้อำนาจสินทรัพย์ออกจากบัญชีจะยังคงบันทึกบัญชีไว้ในราคามูลค่าสุทธิที่จะได้รับ

8.6.15. งานระหว่างก่อสร้าง

งานระหว่างก่อสร้าง หมายถึง สินทรัพย์ถาวรทั้งประเภทที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน ที่ยังอยู่ระหว่างการก่อสร้าง หรือการพัฒนา งานระหว่างก่อสร้างแสดงด้วยราคาทุนโดยไม่คิดค่าเสื่อมราคา โดยราคาทุนรวมถึงต้นทุนค่าก่อสร้างและต้นทุนอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการก่อสร้าง และเมื่องานระหว่างก่อสร้างนั้นอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและกรรมการตรวจรับเรียบร้อยแล้วจะบันทึกโอนไปบัญชีสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง

8.6.16. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

สินทรัพย์ไม่มีตัวตน หมายถึง สินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินที่สามารถระบุได้และไม่มีรูปธรรม ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่หน่วยงานถือไว้เพื่อใช้ในการผลิตหรือจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ เพื่อให้ผู้อื่นเช่าหรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการบริหารงาน ตัวอย่างสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของหน่วยงาน เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สิทธิการเช่า เป็นต้น

หน่วยงานบันทึกต้นทุนเริ่มแรกของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามราคาทุน ภายหลังจากรับรู้รายการเริ่มแรกสินทรัพย์ไม่มีตัวตนแสดงมูลค่าตามราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าสะสม (ถ้ามี) ของสินทรัพย์นั้น

หน่วยงานตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน โดยใช้วิธีเส้นตรง ประมาณการอายุการใช้ประโยชน์ 10 ปี และจะประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวเมื่อมีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์นั้นเกิดการด้อยค่า และทบทวนระยะเวลาในการตัดจำหน่ายและวิธีการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่อายุการใช้ประโยชน์ทราบได้แน่นอนอย่างน้อยทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ค่าตัดจำหน่ายรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในส่วนของกำไรขาดทุน

8.6.17. สัญญาเช่า

หน่วยงานต้องจัดประเภทสัญญาเช่าเป็นสัญญาเช่าการเงินหากสัญญานั้นโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดที่ผู้เป็นเจ้าของพึงได้รับจากสินทรัพย์ไปให้แก่ผู้เช่า และต้องจัดประเภทสัญญาเช่าเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานหากสัญญานั้นไม่ได้โอนความเสี่ยงหรือ ผลตอบแทนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดที่ผู้เป็นเจ้าของพึงได้รับจากสินทรัพย์ไปให้แก่ผู้เช่า

หากหน่วยงานพิจารณาและพบว่าข้อตกลงใดเป็นสัญญาเช่าหรือมีสัญญาเช่าเป็นส่วนประกอบ หน่วยงานจะแยกจำนวนเงินที่จะได้รับตามที่ระบุไว้ในข้อตกลงดังกล่าวเป็นค่าตอบแทนสำหรับสัญญาเช่าสินทรัพย์ และค่าตอบแทนสำหรับส่วนที่เป็นองค์ประกอบอื่น (เช่น ค่าบริการ และต้นทุนของปัจจัยการผลิต) โดยใช้มูลค่ายุติธรรมเป็นเกณฑ์ในการแยก รวมทั้งพิจารณาจัดประเภทสำหรับค่าตอบแทนของสัญญาเช่าสินทรัพย์ดังกล่าวว่าเป็นสัญญาเช่าการเงินหรือสัญญาเช่าดำเนินงาน

ในกรณีที่หน่วยงานเป็นผู้เช่า

สัญญาเช่าสินทรัพย์ซึ่งผู้เช่าเป็นผู้รับความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดถือเป็นสัญญาเช่าการเงิน ณ วันที่สัญญาเช่าเริ่มมีผลหน่วยงานต้องรับรู้สัญญาเช่าการเงินเป็นสินทรัพย์และหนี้สินในงบแสดงฐานะทางการเงินของผู้เช่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่เช่า หรือมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายแล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า ซึ่งพิจารณา ณ วันที่เริ่มต้นของสัญญาเช่า อัตราคิดลดในการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของจำนวนขั้นต่ำที่ต้องจ่าย คือ อัตราดอกเบี้ยตามนัยของสัญญาเช่าหากสามารถกำหนดได้ในทางปฏิบัติ หากในทางปฏิบัติไม่สามารถกำหนด อัตราดอกเบี้ยตามนัยของสัญญาเช่าได้ ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมส่วนเพิ่มของผู้เช่าเป็นอัตราคิดลด

รายจ่ายฝ่ายทุนด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่เช่า หรือมูลค่าปัจจุบันสุทธิของจำนวนเงินที่ต้องจ่ายตามสัญญาเช่าแล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า จำนวนเงินที่ต้องจ่ายดังกล่าวจะป็นส่วนระหว่างหนี้สินและค่าใช้จ่ายทางการเงินเพื่อให้ได้อัตราดอกเบี้ยคงที่ต่อหนี้สินคงค้างอยู่โดยพิจารณาแยกแต่ละสัญญา ภาระผูกพันตามสัญญาเช่าหักต้นทุนทางการเงินจะบันทึกเป็นหนี้สินระยะยาว ส่วนดอกเบี้ยจ่ายจะบันทึกในกำไรหรือขาดทุนตลอดอายุของสัญญาเช่าเพื่อให้อัตราดอกเบี้ยแต่ละงวดเป็นอัตราคงที่สำหรับยอดคงเหลือของหนี้สินทรัพย์ที่เหลืออยู่ สินทรัพย์ที่ได้มาตามสัญญาเช่าการเงินจะคิดค่าเสื่อมราคาตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ที่เช่า หรืออายุของสัญญาเช่าแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า

สัญญาระยะยาวเพื่อเช่าสินทรัพย์ซึ่งผู้ให้เช่าเป็นผู้รับความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเป็นส่วนใหญ่ สัญญาเช่านั้นถือเป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน เงินที่ต้องจ่ายภายใต้สัญญาเช่าดังกล่าว (สุทธิจากสิ่งตอบแทนจูงใจที่ได้รับจากผู้ให้เช่า) จะบันทึกในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้วิธีเส้นตรงตลอดอายุของสัญญาเช่านั้น

ในกรณีที่หน่วยงานเป็นผู้ให้เช่า

สัญญาเช่าสินทรัพย์ซึ่งผู้เช่าเป็นผู้รับความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดถือเป็นสัญญาเช่าการเงิน โดยหน่วยงานในฐานะผู้ให้เช่ารับรู้ลูกหนี้สัญญาเช่าการเงินด้วยมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินที่จะได้รับตามสัญญาเช่าดังกล่าว ผลต่างระหว่างยอดรวมของลูกหนี้เบื้องต้นกับมูลค่าปัจจุบันของลูกหนี้บันทึกเป็นรายได้ทางการเงินค้างรับ และรับรู้รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน (ดอกเบี้ยรับจากลูกหนี้สัญญาเช่าการเงิน) ตลอดอายุของสัญญาเช่าโดยใช้วิธีเงินลงทุนสุทธิซึ่งสะท้อนอัตราผลตอบแทนคงที่ทุกงวด

สัญญาเช่าสินทรัพย์ซึ่งผู้ให้เช่าเป็นผู้รับความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเป็นส่วนใหญ่ สัญญาเช่านั้นถือเป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน การรับรู้รายได้หน่วยงานต้องรับรายได้ค่าเช่าจากสัญญาเช่าดำเนินงานด้วยวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า

8.6.18. ต้นทุนการกู้ยืม

ต้นทุนการกู้ยืม หมายถึง ดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมของหน่วยงาน

ต้นทุนการกู้ยืมต้องถือเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น ยกเว้นต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่จำเป็นต้องใช้ระยะเวลานานในการเตรียมพร้อมเพื่อให้สามารถนำสินทรัพย์นั้นมาใช้งานได้ตามประสงค์หรือนำไปขาย ต้องรวมเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์นั้น จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ต้องคำนวณตามที่นโยบายการบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับสินทรัพย์นั้น

8.6.19. การด้อยค่าของสินทรัพย์

สินทรัพย์ที่มีการตัดจำหน่ายจะมีการทบทวนการด้อยค่าเมื่อมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์บ่งชี้ว่าราคาตามบัญชีอาจสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน รายการขาดทุนจากการด้อยค่าจะรับรู้เมื่อราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สูงกว่ามูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับคืน ซึ่งหมายถึงจำนวนที่สูงกว่าระหว่างมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายเทียบกับมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์ซึ่งถูกจัดเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่สามารถแยกออกมาได้ เพื่อวัตถุประสงค์ของการประเมินการด้อยค่า สินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินนอกเหนือจากค่าความนิยมซึ่งรับรู้รายการขาดทุนจากการด้อยค่าไปแล้ว จะถูกประเมินความเป็นไปได้ที่จะกลับรายการขาดทุนจากการด้อยค่า ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

9. หลักการและนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับหนี้สินและส่วนทุน

9.1. การรับรู้หนี้สิน

9.1.1. ในการพิจารณาว่ารายการใดจะบันทึกเป็นหนี้สินจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ 2 ประการ ได้แก่

1. เป็นไปตามคำนิยามของของหนี้สิน และ

2. ผ่านเกณฑ์การรับรู้หนี้สิน ดังนี้

(ก) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่หน่วยงานจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อนำไปชำระภาระผูกพันนั้น และ

(ข) มูลค่าของภาระผูกพันที่จะต้องชำระนั้นสามารถวัดได้อย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

9.1.2. ตามคำนิยามดังกล่าว หนี้สินจะเกิดเมื่อ

9.1.2.1 มีภาระผูกพันในปัจจุบันที่เกิดจากเหตุการณ์ในอดีต กล่าวคือ มีเหตุการณ์ในอดีตที่ส่งผลให้เกิด“ภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบ” ต่อบุคคลหรือองค์กรใด ๆ และ

9.1.2.2 ส่งผลกระทบทางการเงินในเชิงลบแก่หน่วยงาน กล่าวคือ หน่วยงานจะต้องก่อหนี้เพิ่มขึ้น หรือจ่ายเงินสดหรือสินทรัพย์อื่นเพื่อชำระภาระผูกพันนั้น

9.1.3. ลักษณะสำคัญของหนี้สิน คือ ต้องเป็นภาระผูกพันในปัจจุบันของหน่วยงาน ภาระผูกพันในปัจจุบัน อาจเกิดจากสัญญาข้อผูกมัดทางกฎหมาย หรือเกิดจากการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน เช่น ในกรณีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน ภาระผูกพันในปัจจุบันจะเกิดขึ้นเมื่อมีเหตุการณ์หรือรายการในอดีตที่ทำให้หน่วยงานไม่สามารถใช้ดุลยพินิจ หรือใช้ดุลยพินิจได้น้อยมากที่จะหลีกเลี่ยงการสูญเสียทรัพยากรในอนาคต

9.1.4. ภาระผูกพันดังกล่าวอาจเกิดจากผลของรายการที่มีความสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยนโดยตรงระหว่างกัน เช่น การซื้อสินค้าหรือบริการ หรืออาจเกิดจากผลของรายการที่ไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยนโดยตรงระหว่างกัน เช่น หน่วยงานจัดเก็บรายได้ หรือจ่ายค่าใช้จ่ายแทนกัน

9.1.5. หน่วยงานจะรับรู้หนี้สินในงบแสดงฐานะการเงินเมื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของทรัพยากรจะออกจาก หน่วยงานเพื่อชำระภาระผูกพันในปัจจุบัน และเมื่อมูลค่าของภาระผูกพันที่ต้องชำระนั้นสามารถวัดได้ อย่างน่าเชื่อถือ หน่วยงานไม่ต้องรับรู้ภาระผูกพันเป็นหนี้สินหากคู่สัญญายังมีได้ปฏิบัติตามภาระผูกพัน ในสัญญา เช่น หน่วยงานไม่ต้องรับรู้รายการที่เกี่ยวกับการสั่งซื้อสินค้าที่ยังมิได้รับเป็นหนี้สิน ในงบแสดงฐานะการเงิน

9.2. ประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น

9.2.1. ประมาณการหนี้สิน

ประมาณการหนี้สิน คือ หนี้สินที่มีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจังหวะเวลาหรือจำนวนที่ต้องจ่ายชำระ หน่วยงานจะรับรู้ประมาณการหนี้สินเป็นหนี้สินของหน่วยงานเมื่อประมาณการหนี้สินนั้นทำให้หน่วยงานมีภาระผูกพันในปัจจุบันแล้ว และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่หน่วยงานจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อจ่ายชำระภาระผูกพันนั้น รวมทั้งสามารถประมาณมูลค่าของ ภาระผูกพันนั้นได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น การฟ้องร้องตามกฎหมาย หากหน่วยงานพิจารณาจาก หลักฐานทั้งหมดที่มีอยู่แล้วเห็นว่า ผลของเหตุการณ์ในอดีตทำให้หน่วยงานมีภาระผูกพัน ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงินแล้ว หน่วยงานจะต้องรับรู้ประมาณการหนี้สินดังกล่าวด้วยจำนวนประมาณการที่ดีที่สุดของรายการจ่ายที่หน่วยงานจะต้องจ่าย ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงินเพื่อชำระภาระผูกพันนั้น แต่หากหน่วยงานพิจารณาจากหลักฐานทั้งหมดแล้วเห็นว่า หน่วยงานไม่น่าจะมีภาระผูกพันในปัจจุบันอยู่ ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน ก็ยังไม่ต้องรับรู้เป็นหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงินแต่ให้เปิดเผย ข้อมูลไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินหากข้อมูลดังกล่าวมีนัยสำคัญสำหรับการวิเคราะห์และการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานการเงิน ในกรณีที่หน่วยงานรับรู้ประมาณการหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงิน นั้น หน่วยงานต้องทบทวนประมาณการหนี้สิน ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน และปรับปรุงประมาณการหนี้สินดังกล่าวให้เป็นประมาณการที่ดีที่สุดสำหรับวันนั้น และหน่วยงานจะต้องกลับบัญชีประมาณ การหนี้สินหากความน่าจะเป็นที่หน่วยงานจะสูญเสียทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเพื่อชำระภาระผูกพันนั้น ไม่อยู่ในระดับเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนอีกต่อไป

9.2.2. หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น

9.2.2.1. หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น หมายถึง รายการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

1. ภาระผูกพันที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งภาระผูกพันนี้จะเกิดขึ้นจริงก็ต่อเมื่อได้รับการยืนยันจากการเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นของเหตุการณ์ในอนาคตอย่างน้อยหนึ่งเหตุการณ์และเหตุการณ์ในอนาคตนั้นต้องเป็นเหตุการณ์ที่หน่วยงานไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด

2. ภาระผูกพันในปัจจุบันที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในอดีตแต่ไม่สามารถบันทึกรับรู้เป็นหนี้สินได้ เนื่องจากยังมีความไม่แน่นอนว่าหน่วยงานจะต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ เพื่อไปชำระภาระผูกพันนั้นหรือไม่สามารถวัดมูลค่าของภาระผูกพันนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือเพียงพอ

9.2.2.2. หน่วยงานไม่ต้องรับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นในงบแสดงฐานะการเงิน แต่ให้เปิดเผยข้อมูลไว้ในหมายเหตุ ประกอบงบการเงิน หากข้อมูลดังกล่าวมีนัยสำคัญสำหรับการวิเคราะห์และการตัดสินใจของผู้ใช้รายงาน การเงิน

9.3. การวัดมูลค่าหนี้สิน

โดยทั่วไปหนี้สินควรวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่ได้รับจากการก่อภาระผูกพัน หรือบันทึกด้วยจำนวนเงินสด หรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่คาดว่าจะต้องจ่ายเพื่อชำระภาระผูกพันนั้น

9.4. ประเภทของหนี้สิน

หนี้สินอาจจัดแบ่งตามสภาพคล่องของหนี้สินโดยแบ่งเป็นหนี้สินหมุนเวียนและหนี้สินไม่หมุนเวียน รายการหนี้สินโดยทั่วไปของหน่วยงาน ได้แก่

(1) หนี้สินหมุนเวียน

- (1.1) เจ้าหนี้ระยะสั้น
- (1.2) ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย
- (1.3) รายได้รับล่วงหน้า
- (1.4) รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง
- (1.5) เงินรับฝากกระยะสั้น
- (1.6) เงินประกันระยะสั้น
- (1.7) รายได้รอการรับรู้ระยะสั้น
- (1.8) หนี้สินอื่น
- (1.9) หนี้สินหมุนเวียนอื่น

(2) หนี้สินไม่หมุนเวียน

- (2.1) เจ้าหนี้ระยะยาว
- (2.2) เงินอุดหนุนราชการ
- (2.3) เงินรับฝากกระยะยาว
- (2.4) เงินประกันระยะยาว
- (2.5) รายได้รอการรับรู้ระยะยาว
- (2.6) หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น
- (2.7) ประมาณการหนี้สิน
- (2.8) หนี้สินอื่น

9.5. นโยบายการบัญชีสำหรับหนี้สินแต่ละประเภท

9.5.1. เจ้าหนี้ระยะสั้น

เจ้าหนี้จะเกิดขึ้นจากภาระผูกพันที่หน่วยงานมีต่อบุคคลภายนอก เช่น เจ้าหนี้จากการซื้อสินค้าและบริการ เจ้าหนี้รายจ่ายประเภททุน เจ้าหนี้อื่น เป็นต้น หน่วยงานจะรับรู้เจ้าหนี้จากการซื้อสินค้าและบริการและเจ้าหนี้รายจ่ายประเภททุน เมื่อหน่วยงานได้รับสินค้าและบริการและสินทรัพย์จากผู้ขายแล้ว การรับสินค้าและบริการและสินทรัพย์นี้ หมายถึงจุดที่หน่วยงานได้มีการตรวจรับเรียบร้อยแล้ว และให้หน่วยงานแสดง

รายการเจ้าหนี้เป็นหนี้สินหมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงิน โดยให้เปิดเผยรายละเอียดประเภทเจ้าหนี้ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

9.5.2. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย

ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย หมายถึง จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้วในรอบระยะเวลาบัญชี ปัจจุบัน แต่ยังไม่ได้มีการจ่ายเงิน การจ่ายเงินจะกระทำในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป ค่าใช้จ่ายดังกล่าวอาจเกิดจากข้อกำหนดของกฎหมาย ข้อตกลงในสัญญา หรือจากบริการที่ได้รับแล้ว เช่น เงินเดือนหรือค่าจ้างค้างจ่าย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค้างจ่าย ดอกเบี้ยค้างจ่าย ฯลฯ หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายเมื่อเกิดค่าใช้จ่าย โดยการประมาณค่าใช้จ่ายตามระยะเวลาที่เกิดค่าใช้นั้น และให้หน่วยงานแสดงค่าใช้จ่ายค้างจ่ายเป็น หนี้สินหมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงิน

9.5.3. รายได้รับล่วงหน้า

รายได้รับล่วงหน้า หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับล่วงหน้าเป็นค่าสินทรัพย์หรือบริการที่ หน่วยงานยังไม่ได้ส่งมอบสินทรัพย์หรือบริการให้ในขณะนั้น แต่จะส่งมอบให้ในอนาคต รายได้รับล่วงหน้าจึงเป็นหนี้สินหรือภาระผูกพันของหน่วยงานที่จะต้องส่งมอบสินทรัพย์หรือให้บริการในอนาคตจึงจะถือเป็นรายได้ หน่วยงานจะรับรู้รายได้รับล่วงหน้าเมื่อได้รับเงิน และให้หน่วยงานแสดงรายได้รับล่วงหน้าเป็นหนี้สินหมุนเวียนใน งบแสดงฐานะการเงิน โดยเปิดเผยรายละเอียดของรายได้รับล่วงหน้าแต่ละประเภทไว้ใน หมายเหตุประกอบงบการเงิน

9.5.4. รายได้แผ่นดินรอนาส่งคลัง

รายได้แผ่นดินรอนาส่งคลัง คือ จำนวนเงินรายได้ที่หน่วยงานได้รับหรือจัดเก็บแทนรัฐบาลและ มีภาระผูกพันที่จะต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน เช่น รายได้ภาษี รายได้ค่าธรรมเนียมและ ค่าปรับ รายได้จากการขายสินทรัพย์และบริการ เป็นต้น หน่วยงานจะรับรู้รายได้แผ่นดินรอนาส่งคลังเมื่อหน่วยงานปิดบัญชี รายได้แผ่นดินและบัญชีรายได้แผ่นดินรอนาส่งคลัง ณ วันที่จัดทำรายงาน และให้แสดงรายได้แผ่นดินรอนาส่ง คลังเป็นหนี้สินหมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงินของหน่วยงาน โดยเปิดเผยประเภทของรายได้แผ่นดินที่ หน่วยงานได้รับทั้งหมดตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ หักด้วยจำนวนรายได้แต่ละประเภทที่นำส่งคลัง แล้วจนถึงวันที่ จัดทำรายงานและจำนวนรายได้แผ่นดินที่รอนาส่งคลังไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

9.5.5. เงินอุดหนุนการรับจากมหาวิทยาลัย

เงินอุดหนุนการรับจากมหาวิทยาลัย หมายถึง เงินอุดหนุนที่หน่วยงานเบิกจากมหาวิทยาลัย เพื่อไปใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปลีกย่อยในสำนักงานตามระเบียบเงินอุดหนุนการซึ่งจะคืนคลังเมื่อหมดความ จำเป็นต้องใช้ต่อไป

9.5.6. เงินรับฝากระยะสั้น

เงินรับฝากระยะสั้น หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับฝากไว้ อาจเป็นเงินนอกงบประมาณ ประเภทเงินฝาก เงินมัดจำประกันสัญญาหรือเงินอื่นใด ซึ่งจะต้องจ่ายคืนให้แก่ผู้ฝาก หรือเป็นเงินผ่านมือที่ จะต้องส่งต่อไปยังบุคคลที่สาม หน่วยงานจะบันทึกเป็นหนี้สินไว้จนกว่าจะมีการจ่ายคืนหรือจ่ายต่อไปยังบุคคลที่ สามภายในระยะเวลา 1 ปี หน่วยงานจะรับรู้เงินรับฝากเมื่อได้รับเงินและให้แสดงรายการในงบ แสดงฐานะ การเงินประเภทหนี้สินหมุนเวียน และหากรายการและจำนวนเงินมีสาระสำคัญให้เปิดเผยประเภท ของเงินที่รับ ฝากไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

9.5.7. เงินประกันระยะสั้น

เงินประกันระยะสั้น หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับไว้เพื่อเป็นประกันการปฏิบัติตามสัญญา ประกันผลงานตามสัญญาประกันความเสียหายและชำรุดบกพร่องจากผู้เสนอราคาหรือคู่สัญญา ผู้รับจ้าง และนักศึกษา เพื่อเป็นประกันการเสนองาน การปฏิบัติตามสัญญา และประกันความเสียหายและชำรุดบกพร่อง รวมถึงหลักประกันของ และหลักประกันสัญญา ที่จะต้องชำระคืนภายในระยะเวลา 1 ปี

9.5.8. รายได้รอการรับรู้ระยะสั้น

รายได้รอการรับรู้ระยะสั้น หมายถึง รายได้ที่หน่วยงานได้รับบางประเภท เช่น ได้รับตามโครงการช่วยเหลือร่วมมือจากรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ๆ และยังมีหมายถึง รายได้ทางการเงินที่ผู้ให้เข้าจะรับรู้ในอนาคตทั้งหมด (เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือได้รับบริจาคโดยมีผู้มอบให้หน่วยงานไว้ใช้ในการดำเนินงาน ถ้าหน่วยงานได้รับการช่วยเหลือหรือบริจาคไม่ว่าจะเป็นเงินสดหรือได้รับเป็นสินทรัพย์แต่หน่วยงานยังไม่อาจรับรู้เป็นรายได้จากเงินช่วยเหลือหรือเงินบริจาคได้ ให้หน่วยงานตั้งพักรายได้ไว้ทางด้านหนี้สิน โดยบันทึกเป็นรายได้รอการรับรู้ แล้วจึงทยอยตัดบัญชีเป็นรายได้ภายใน 1 ปีนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีตามเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลตลอด ระยะเวลาที่จำเป็นเพื่อจับคู่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง และให้แสดงรายการรายได้รอการรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินประเภทหนี้สินหมุนเวียน

9.5.9. หนี้สินหมุนเวียนอื่น

หนี้สินหมุนเวียนอื่น หมายถึง หนี้สินเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ นอกจากที่ระบุไว้ข้างต้น ซึ่งจะต้องชำระคืนภายในระยะเวลา 1 ปี

9.5.10. เจ้าหนี้ระยะยาว

เจ้าหนี้ระยะยาว หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานค้างชำระแก่บุคคลภายนอกและหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้สังกัดมหาวิทยาลัย และมีกำหนดระยะเวลาชำระคืนเกินกว่า 1 ปี บัญชีนี้ถือเป็นบัญชีระหว่างกันกับบัญชีลูกหนี้อื่น ๆ ภายในหน่วยงาน และให้หน่วยงานแสดงรายการเจ้าหนี้ระยะยาวเป็นหนี้สิน ไม่หมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงิน โดยให้เปิดเผยรายละเอียดประเภทเจ้าหนี้ระยะยาวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

9.5.11. เงินรับฝากระยะยาว

เงินรับฝากระยะยาว หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับฝากไว้ อาจเป็นเงินนอกงบประมาณประเภทเงินรับฝาก และจะต้องเบิกจ่ายคืนให้แก่เจ้าของเงินภายในรอบปีบัญชีถัดไป

9.5.12. เงินประกันระยะยาว

เงินประกันระยะยาว หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับไว้เพื่อเป็นเงินมัดจำประกัน สัญญา หรือเงินอื่นใด ซึ่งจะต้องจ่ายคืนให้แก่เจ้าของเงิน หรือเป็นเงินผ่านที่จะต้องส่งต่อไปยังบุคคลที่สาม หน่วยงานจะบันทึกเป็นหนี้สินไว้จนกว่าจะมีการจ่ายคืน หรือจ่ายต่อไปยังบุคคลที่สามภายในระยะเวลาเกิน 1 ปี หน่วยงานจะรับรู้เงินประกันเมื่อได้รับเงิน และให้แสดงรายการในงบแสดงฐานะการเงินประเภทหนี้สินไม่หมุนเวียน และหากรายการและจำนวนเงินมีสาระสำคัญ ให้เปิดเผยประเภทของเงินประกันไว้ในหมายเหตุ ประกอบงบการเงิน

9.5.13. รายได้รอการรับรู้ระยะยาว

รายได้รอการรับรู้ระยะยาว หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับแล้วแต่ยังถือเป็นรายได้ในรอบบัญชีปัจจุบันไม่ได้ อันเกิดจากการช่วยเหลือหรือรับบริจาคที่มีข้อจำกัดในการใช้ เช่น การได้รับความช่วยเหลือในรูปของเงินสดหรือสินทรัพย์และจะทยอยรับรู้เป็นรายได้ในอนาคต ให้แสดงรายการในงบแสดงฐานะการเงินประเภทหนี้สินไม่หมุนเวียน และหากรายการและจำนวนเงินมีสาระสำคัญ ให้เปิดเผย ประเภทของรายได้รอการรับรู้ระยะยาวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

9.5.14. ประมาณการหนี้สิน

ประมาณการหนี้สิน หมายถึง หนี้สินที่มีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจังหวะเวลา หรือจำนวนที่ต้องจ่ายชำระแต่เป็นภาระผูกพันในปัจจุบันซึ่งมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่หน่วยงานจะต้องจ่ายชำระภาระผูกพันนั้นในอนาคต และสามารถประมาณมูลค่าภาระผูกพันนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ เช่น หนี้สินชดเชยความเสียหาย หน่วยงานจะรับรู้ประมาณการหนี้สินด้วยจำนวนประมาณการที่ดีที่สุดของรายจ่ายที่จะต้องจ่ายชำระภาระผูกพันในปัจจุบัน ณ วันที่จัดทำรายงาน และให้หน่วยงานแสดงประมาณการหนี้สินเป็นหนี้ไม่หมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงินของหน่วยงาน

9.5.15. หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น

หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น หมายถึง หนี้สินที่ไม่เข้าลักษณะตามคำนิยามของหนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น

9.5.16. ภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงาน

ภาระผูกพันของหน่วยงานเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานรับรู้และวัดมูลค่าผลประโยชน์ของพนักงาน แต่ละประเภทดังนี้

- ผลประโยชน์ของพนักงานระยะสั้น รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่เกิดรายการ
- ผลประโยชน์หลังออกจากงาน - โครงการสมทบเงิน มหาวิทยาลัย และพนักงานได้ร่วมกันจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งประกอบด้วยเงินที่พนักงานจ่ายสะสมและเงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายสมทบให้เป็นรายเดือน สินทรัพย์ของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้แยกออกจากสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัย เงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานในงวดที่เกิดรายการ
- ผลประโยชน์หลังออกจากงาน - เงินชดเชยหลังออกจากงาน โดยประมาณการจำนวนที่คาดว่าจะชำระเป็นรายจ่ายจากการชำระภาระผูกพัน เกี่ยวกับประโยชน์พนักงานในปัจจุบัน โดยรับรู้เป็นหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงิน และรับรู้ต้นทุนบริการปัจจุบัน ต้นทุนบริการในอดีต เป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงาน

9.6. นโยบายการบัญชีสำหรับส่วนทุนแต่ละประเภท

9.6.1. ส่วนทุน/สินทรัพย์สุทธิ

ส่วนทุน (Capital) หมายถึง ผลต่างระหว่างยอดรวมสินทรัพย์กับหนี้สินของหน่วยงาน แสดงถึง ทรัพยากรสุทธิที่รัฐบาลได้จัดสรรให้แก่หน่วยงานแต่ละแห่ง ส่วนทุนอาจจะเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากหน่วยงานมีรายได้ส่วนเกินจากค่าใช้จ่ายที่เกิดจากผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาบัญชี ถ้ามีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย

จะทำให้ส่วนทุนหรือสินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานเพิ่มขึ้น แต่ถ้าหน่วยงานมีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้จะทำให้ส่วนทุนของหน่วยงานลดลง นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสินทรัพย์ที่หน่วยงานมีอยู่ส่งผลให้ส่วนทุนเปลี่ยนแปลงได้ด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปประกอบด้วย

1. ทุน
2. รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม
 - ยังไม่ได้จัดสรร
 - เงินกองทุน
 - เงินสะสม
3. รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ
4. กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน

10. หลักการและนโยบายบัญชีเกี่ยวกับทุนแต่ละประเภท

10.1. ทุน

ทุนประเดิม หรือทุนตั้งต้น หมายถึง หน่วยงานจะบันทึกบัญชีทุนเมื่อเริ่มตั้งหน่วยงาน หรือเริ่มปฏิบัติตามระบบบัญชีเกณฑ์คงค้าง โดยหน่วยงานจะต้องสำรวจสินทรัพย์ หนี้สิน กองทุนและเงินสะสม เพื่อตั้งยอดบัญชี ด้วยจำนวนผลต่างระหว่างสินทรัพย์และหนี้สินในบัญชีทุน ณ สิ้นงวดประจำปีงบประมาณ 2562 เป็นทุนประเดิม สำหรับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้ถือประกาศกรมบัญชีกลาง โดยให้รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมสิ้นงวดประจำปีงบประมาณ 5 พฤษภาคม 2560 เป็นทุนประเดิม

10.2. รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม

รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมจะแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงานที่สะสมมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งหน่วยงานจะนำมาบันทึกเพิ่มหรือลดส่วนทุนหรือสินทรัพย์สุทธิ ณ วันที่จัดทำรายงาน

10.2.1. ยังไม่ได้จัดสรร

รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมจะแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงานที่สะสม ที่ยังไม่มีวัตถุประสงค์ในการใช้ ณ วันที่จัดทำรายงาน

10.2.2. เงินกองทุน

เงินกองทุน หมายถึง กองทุนของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงานให้มีเอกภาพ เป็นรูปธรรม และเป็นไปตามสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยกองทุนดังกล่าวจะไม่มีภาระผูกพันสิน หรือมีการผูกพันใด ประกอบด้วย

10.2.2.1. กองทุนสะสมเพื่อความมั่นคง หมายถึง กองทุนของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน โดยเป็นกองทุนคงต้น และให้นำเฉพาะดอกผลของกองทุน ไม่เกินร้อยละ 90 ของดอกผลกองทุนแต่ละปี มาดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ถ้าปีใดมีดอกผลกองทุนเหลือให้นำสมทบเข้ากองทุน

10.2.2.2. กองทุนตามวัตถุประสงค์ หมายถึง กองทุนของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อ

วัตถุประสงค์ในการพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานให้มีเอกภาพ เป็นรูปธรรม และเป็นไปตามสภาพการณ์ปัจจุบัน เช่น กองกองทุนสนับสนุนวิชาการ กองทุนสนับสนุนงานบริหารทรัพย์สิน กองทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา

10.2.3. เงินสะสม

เงินสะสม หมายถึง รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมที่หน่วยงานจัดสรรเพื่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เช่น เงินสะสมเพื่อการจัดหาบำรุงรักษางบลงทุน เงินสะสมเพื่อพัฒนาบุคลากร เงินสะสมเพื่อสนับสนุนวิชาการ เงินสะสมเพื่อพัฒนานักศึกษา เงินสะสมเพื่อบริหารเงินเหลือจ่าย

10.3. รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ

รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิจะแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงานในรอบระยะเวลาบัญชีที่นำเสนอ ซึ่งเกิดจากการเปิดบัญชีรายได้และค่าใช้จ่าย

10.4. กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน

กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน หมายถึง หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้นำเงิน ไปลงทุนได้นั้น หากนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดประเภทหลักทรัพย์เพื่อขาย จะต้องปรับราคาทุนของหลักทรัพย์หรือเงินลงทุนนั้นให้เป็นมูลค่ายุติธรรม โดยหน่วยงานจะบันทึกกำไรหรือขาดทุนที่ ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุนด้วยจำนวนเงินผลต่างระหว่างราคาตามบัญชีและมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุน ณ วัน สิ้นรอบระยะเวลาบัญชีกำไร/ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุนนี้จะปิดโอนไปรับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่าย เมื่อมีการจำหน่ายเงินลงทุนนั้น

11. หลักการและนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับรายได้

11.2. การรับรู้รายได้

11.2.1. การพิจารณาว่ารายการใดจะรับรู้เป็นรายได้จะต้องเข้าหลักเกณฑ์ 2 ประการ ได้แก่

1. เป็นไปตามคำนิยามของรายได้ และ
2. ผ่านเกณฑ์การรับรู้รายได้ ดังนี้
 - (ก) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในการเกิดขึ้นของรายได้ และ
 - (ข) สามารถวัดมูลค่าของรายการดังกล่าวได้อย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

11.2.2. รายได้ตามคำนิยามดังกล่าวเป็นการไหลเข้าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจตลอดรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งเกิดจากการดำเนินกิจการตามปกติของหน่วยงาน ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นจะเกี่ยวเนื่องกับการเพิ่มขึ้นในส่วนของสินทรัพย์ หรือการลดลงในส่วนของหนี้สินซึ่งมีผลทำให้สินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานเพิ่มขึ้น เช่น รายได้จากการขายสินค้าและบริการ รายได้ดอกเบี้ย การส่งมอบสินค้าหรือ บริการเพื่อชำระหนี้สิน ฯลฯ กระแสเงินสดเข้า เช่น เงินกู้ยืมไม่ถือเป็นรายได้เนื่องจากทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินในจำนวนที่เท่ากันจึงไม่มีผลกระทบต่อสินทรัพย์สุทธิของหน่วยงาน

11.2.3. หน่วยงานจะรับรู้รายได้ในงบแสดงผลการดำเนินงาน เมื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเนื่องจากการ เพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สิน และเมื่อหน่วยงานสามารถวัดมูลค่าของประโยชน์

เชิงเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างน่าเชื่อถือหรืออีกนัยหนึ่งการรับรู้รายได้จะเกิดขึ้นพร้อมกับการรับรู้ ส่วนที่เพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ หรือส่วนที่ลดลงของหนี้สิน

11.3. การวัดมูลค่ารายได้

11.3.1. รายได้ควรวัดมูลค่าโดยใช้มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือค้างรับ

11.3.2. โดยทั่วไปหน่วยงานจะกำหนดจำนวนรายได้ตามที่หน่วยงานตกลงกับผู้ซื้อหรือผู้ใช้สินทรัพย์ ซึ่งจำนวน รายได้ดังกล่าวเป็นมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือค้างรับหลังจากหักส่วนลดต่าง ๆ (ถ้ามี)

11.4. ประเภทของรายได้

รายได้อาจจัดแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

- (1) รายได้จากงบประมาณ
- (2) รายได้จากการจัดการศึกษา
- (3) รายได้จากการขายสินค้าและบริการ
- (4) รายได้จากการลงทุนในเงินฝากจากสถาบันการเงิน
- (5) รายได้จากการช่วยเหลืออุดหนุนและบริจาค
- (6) รายได้จากการบริหารสินทรัพย์และการลงทุน
- (7) กำไร/ขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์
- (8) รายได้อื่น ๆ

11.5. นโยบายการบัญชีสำหรับรายได้แต่ละประเภท

11.5.1. รายได้จากเงินอุดหนุนจากงบประมาณ

รายได้จากเงินอุดหนุนจากงบประมาณ หมายถึง เงินงบประมาณที่หน่วยงานได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่น งบบุคลากร งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบลงทุน งบกลาง ในหลายลักษณะ เช่น ได้รับเงินงบประมาณตามแผนการใช้จ่ายเงินเพื่อผลิตผลผลิตตามบทบาทภารกิจที่ตกลงกันไว้ โดยจะรับรู้เป็นรายได้ในงวดบัญชีที่ได้รับเงิน ในกรณีที่หน่วยงานได้รับงบประมาณในลักษณะไม่มีตัวเงินผ่านมือที่มหาวิทยาลัย แต่เป็นการเบิกหักผลส่งหรือเป็นการจ่ายตรงจากรัฐบาลให้กับผู้มีสิทธิรับเงินของหน่วยงาน ให้รับรู้รายได้จากเงินงบประมาณเมื่อได้รับหลักฐานแจ้งการจ่ายเงินให้ผู้มีสิทธิรับเงินแล้ว เงินงบประมาณคงเหลือไม่ต้องส่งคืนกระทรวงการคลัง

11.5.2. รายได้จากการจัดการศึกษา

รายได้จากการจัดการศึกษา หมายถึง ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของที่เรียกเก็บจากนักศึกษา หน่วยงานจะรับรู้รายได้ ณ วันสิ้นสุดช่วงเพิ่มถอนรายวิชา โดยจะไม่รับรู้รายได้ของนักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากการผลการเรียนสะสมจนถึงภาคการศึกษา ก่อนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแต่ได้มีการลงทะเบียนล่วงหน้าก่อนมีประกาศการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา รายได้จากการจัดการศึกษาที่ยังไม่ได้รับชำระจากนักศึกษาจะรับรู้เป็นลูกหนี้ค่าธรรมเนียมการศึกษาในงบแสดงฐานะทางการเงิน

11.5.3. รายได้จากการให้บริการทางวิชาการและเงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

รายได้จากการให้บริการทางวิชาการและเงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก หมายถึง รายได้จากการให้บริการทางวิชาการและเงินอุดหนุนการวิจัยที่ไม่ได้รับจากเงินอุดหนุนจากงบประมาณ หน่วยงานจะรับรู้รายได้ตามรายงานการจ่ายที่เกิดขึ้นจริงหรือตามสัดส่วนของงานบริการที่แล้วเสร็จ กรณีโครงการยังไม่สิ้นสุดแต่ได้รับเงินมาแล้วจะบันทึกเป็นรายได้จากการให้บริการทางวิชาการและเงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกรับล่วงหน้าในงบแสดงฐานะทางการเงิน

11.5.4. รายได้เงินจากการขายสินค้าและบริการ

รายได้จากการขายสินค้าและบริการ หมายถึง รายได้ที่หน่วยงานได้รับจากการขายสินค้าและบริการ หน่วยงานจะรับรู้รายได้จากการขายสินค้าเมื่อหน่วยงานได้โอนสิทธิในการควบคุม ความเสี่ยงและผลตอบแทนของสินค้าให้กับผู้ซื้อ และหน่วยงานจะรับรู้รายได้จากการให้บริการเมื่อให้บริการแล้วเสร็จ

11.5.5. รายได้จากเงินลงทุนในเงินฝากจากสถาบันการเงิน

รายได้จากเงินลงทุนในเงินฝากจากสถาบันการเงิน หมายถึง รายได้ดอกเบี้ยรับ เป็นค่าตอบแทนที่หน่วยงานได้รับ เนื่องจากการให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์จากเงินหรือเงินทุน หน่วยงานจะรับรู้รายได้ดอกเบี้ย เมื่อเกิดรายได้ตามเกณฑ์สัดส่วนของเวลา และให้หน่วยงานแสดงรายการดังกล่าวในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน

11.5.6. รายได้จากการรับบริจาค และเงินช่วยเหลือ

รายได้จากการรับบริจาค หมายถึง เงินหรือสินทรัพย์ที่หน่วยงานได้รับบริจาคเพื่อไว้ใช้จ่ายในการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้หน่วยงานแสดงรายได้จากการรับบริจาคไว้ในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน และรับรู้รายได้จากการรับบริจาคตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่จำเป็นต่อการจับคู่รายได้จากการรับบริจาคกับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น

- กรณีได้รับเงินที่ไม่มีวัตถุประสงค์หรือข้อจำกัดในการใช้ ให้หน่วยงานรับรู้รายได้เมื่อได้รับเงิน
- กรณีได้รับเงินที่มีวัตถุประสงค์ให้ใช้จ่ายเพื่อการใดการหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง ให้หน่วยงานรับรู้รายได้จากการรับบริจาคในงวดเดียวกับการเกิดค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น
- กรณีได้รับบริจาคเป็นสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี ให้หน่วยงานรับรู้ราคาทุนหรือมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้จากการรับบริจาคเป็นรายได้เมื่อได้รับสินทรัพย์นั้น รายได้ตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์
- กรณีได้รับบริจาคเป็นสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 รอบระยะเวลาบัญชี ให้หน่วยงานรับรู้ราคาทุนหรือมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้จากการรับบริจาคเป็นรายได้เมื่อได้รับสินทรัพย์นั้น ทั้งจำนวน

รายได้จากการช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากการช่วยเหลือซึ่งหน่วยงานอาจได้รับเงินตามโครงการช่วยเหลือร่วมมือจากต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ หน่วยงานจะรับรู้รายได้จากเงินช่วยเหลือและให้หน่วยงานแสดงรายได้จากเงินช่วยเหลือไว้ในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน เมื่อเข้าเกณฑ์ ดังนี้

- (1) ผ่านเกณฑ์คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือและ
- (2) รัฐบาลหรือหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือได้อนุมัติและยืนยันว่าจะโอนเงินให้และ
- (3) จำนวนเงินช่วยเหลือที่จะได้รับสามารถกำหนดได้อย่างน่าเชื่อถือ

เงินช่วยเหลืออาจมีข้อจำกัดในการใช้หรือไม่ก็ได้ หากเป็นเงินช่วยเหลือที่มีข้อจำกัดในการใช้ให้หน่วยงานรับรู้รายได้จากเงินช่วยเหลือตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่จำเป็นต่อการจับคู่รายได้จากเงินช่วยเหลือกับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น

- กรณีได้รับความช่วยเหลือเป็นสินทรัพย์ให้หน่วยงานรับรู้รายได้จากเงินช่วยเหลือตามสัดส่วนของค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์นั้นตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์
- กรณีได้รับความช่วยเหลือโดยมีเงื่อนไขที่จะต้องปฏิบัติตาม หน่วยงานจะรับรู้รายได้จากเงินช่วยเหลือเมื่อได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

11.5.7. กำไร/ขาดทุนจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ

กำไร/ขาดทุนจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ คือ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หน่วยงานจะบันทึกกำไร/ขาดทุนจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเมื่อมีการชำระเงินของรายการที่เป็นตัวเงิน หรือเมื่อมีการจัดทำรายงานการเงินและให้แสดงรายการดังกล่าวในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน

11.5.8. รายได้อื่น

รายได้อื่น ๆ หมายถึง รายได้ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น หน่วยงานจะบันทึกรับรู้รายได้อื่นเมื่อเกิดรายได้ และให้หน่วยงานแสดงรายการดังกล่าวในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน

12. หลักการและนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย

12.1. การรับรู้ค่าใช้จ่าย

การพิจารณาว่ารายการใดจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ 2 ประการ ได้แก่

- 1 เป็นไปตามคำนิยามของค่าใช้จ่าย และ
- 2 ผ่านเกณฑ์การรับรู้ค่าใช้จ่าย ดังนี้
 - (ก) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในการเกิดขึ้นของค่าใช้จ่าย และ
 - (ข) สามารถวัดมูลค่าของค่าใช้จ่ายได้อย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

12.1.1. ความหมายของค่าใช้จ่ายตามคำนิยามไม่รวมถึงการจ่ายสำหรับการดำเนินงาน ที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลาบัญชีก่อน หรือรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป การจ่ายที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลาบัญชีก่อนเกิดขึ้นเมื่อหน่วยงานได้รับสินค้าหรือบริการในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีก่อน แต่การจ่ายมากระทำในรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน รายการดังกล่าว จะบันทึกรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายคู่กับหนี้สินที่เพิ่มขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ส่วนการจ่ายเงินจริง ซึ่งเกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายแต่เป็นการลดลงของหนี้สิน การจ่ายที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป เกิดขึ้นเมื่อมีการจ่ายเงินล่วงหน้าในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งซึ่งจะบันทึกรับรู้เป็นสินทรัพย์ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และจะบันทึกรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไปเมื่อหน่วยงานได้รับสินค้าหรือบริการจากการจ่ายเงินล่วงหน้านั้นแล้ว กระแสเงินสดออก เช่น การ

ชำระหนี้สิน หรือกระแสการลงทุน เช่น การซื้อสินทรัพย์ถาวร การนำเงิน ไปลงทุนซื้อพันธบัตร ไม่ถือเป็น ค่าใช้จ่ายตามความหมายในคำนิยาม เนื่องจากการชำระหนี้สินหรือการลงทุนดังกล่าวไม่มีผลทำให้สินทรัพย์สุทธิ ลดลง

12.1.2. หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินเมื่อประโยชน์เชิง เศรษฐกิจลดลง เนื่องจากการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน และเมื่อหน่วยงานสามารถวัดมูลค่า ของ ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ลดลงได้อย่างน่าเชื่อถือ หรืออีกนัยหนึ่งการรับรู้ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นพร้อมการรับรู้ ส่วนที่ลดลงของสินทรัพย์หรือส่วนที่เพิ่มขึ้นของหนี้สิน

12.2. ประเภทของค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายอาจจัดแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายบุคลากร
- (2) ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรมและการเดินทาง
- (3) ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุและสาธารณูปโภค
- (4) ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย
- (5) หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ
- (6) ค่าใช้จ่ายสวัสดิการสังคม
- (7) ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุน
- (8) ขาดทุนจากการตีราคาสินค้าลดลง
- (9) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

12.3. นโยบายการบัญชีสำหรับค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท

12.3.1. ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร

ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร คือ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวกับบุคคลและการจ้างงาน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จ บำนาญ ค่าใช้จ่ายสวัสดิการ เป็นต้น หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเมื่อค่าใช้จ่านั้น เกิดขึ้น และให้แสดงรายการดังกล่าวในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน โดยเปิดเผย ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรประเภทต่าง ๆ ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

12.3.2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คือ ค่าใช้จ่ายที่ใช้จ่ายไปเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงาน เช่น ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ขายไม่ว่าจะเป็นการซื้อหรือผลิตเอง เป็นต้น รายการเหล่านี้จะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อค่าใช้จ่านั้นเกิดขึ้นและให้แสดงรายการดังกล่าวไว้ในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงานโดยเปิดเผยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประเภทต่าง ๆ ไว้ในหมายเหตุ ประกอบงบการเงิน ประกอบด้วย

1. ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรมและการเดินทาง

1.1 ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2549 และแก้ไขเพิ่มเติม หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรมเมื่อค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น

1.2 ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และแก้ไขเพิ่มเติม หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเมื่อค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น

2. ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุและสาธารณูปโภค

2.1 ค่าตอบแทน หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานตามหน้าที่ เช่น ค่าตอบแทนตามตำแหน่ง ค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน เงินประจำตำแหน่งพิเศษ และเงินเพิ่ม เงินช่วยเหลือแก่ผู้ช่วยราชการ

2.2 ค่าใช้สอย หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการใด ๆ (นอกจากบริการสาธารณูปโภค) รายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ และรายจ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ หน่วยงานรับรู้เมื่อค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น

2.3 ค่าวัสดุ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเบิกใช้วัสดุสิ้นเปลืองไปในระหว่างงวด เช่น ยาใช้ไป เวชภัณฑ์มิใช่ยาใช้ไป วัสดุทางการแพทย์ใช้ไป วัสดุวิทยาศาสตร์และการแพทย์ใช้ไป และวัสดุอื่น ๆ ใช้ไป หน่วยงานรับรู้เมื่อค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น

2.4 ค่าสาธารณูปโภค หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการสาธารณูปโภค เช่น

(4.1) ค่าไฟฟ้า

(4.2) ค่าน้ำประปา

(4.3) ค่าโทรศัพท์ ค่าโทรศัพท์ทางไกลภายในประเทศ ค่าโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ ค่าโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฯลฯ และให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้ใช้บริการดังกล่าว และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้บริการ เช่น ค่าเช่าเครื่อง ค่าเช่าเลขหมายโทรศัพท์ ค่าบำรุงรักษาสาย ฯลฯ

(4.4) ค่าไปรษณีย์ ค่าโทรเลข ค่าธนาณัติ ค่าซื้อดวงตราไปรษณียากร ค่าเช่าตู้ไปรษณีย์

(4.5) ค่าบริการทางด้านโทรคมนาคม เช่น ค่าโทรภาพหรือโทรสาร (FACIMILE) ค่าเทเลกซ์ (TELEX) ค่าวิทยุติดตามตัว ค่าวิทยุสื่อสาร ค่าสื่อสารผ่านดาวเทียม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต (INTERNET) และค่าสื่อสารอื่น ๆ และให้หมายความรวมถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้ใช้บริการดังกล่าว และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้บริการหน่วยงานรับรู้เมื่อค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น

3. ค่าใช้จ่ายสวัสดิการสังคม หมายถึง รายจ่ายผลประโยชน์ทางสังคมที่ให้แก่ประชาชนทั่วไปตามแผนการประกันสังคม เช่น ค่าสวัสดิการสังคมประกันสังคม ค่าสวัสดิการสังคม-นายจ้าง ค่าสวัสดิการสังคมอื่น

12.3.3. ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน

ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายที่รัฐจ่ายเป็นเงินอุดหนุนหรือจ่ายเป็นเงินช่วยเหลือให้แก่องค์กรหรือ บุคคลอื่น โดยไม่ได้รับผลตอบแทนทางการเงินหรือไม่ได้รับสินค้าและบริการใดเป็นการแลกเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนนี้อาจจ่ายตามกฎหมาย ตามนโยบายของรัฐบาล หรือเพื่อวัตถุประสงค์ ในการให้ความช่วยเหลือชุมชน เช่น ค่าใช้จ่ายเงินช่วยเหลือเกษตรกร ค่าใช้จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นต้น หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนเมื่อเงินอุดหนุนหรือเงินช่วยเหลือนั้นได้รับอนุมัติให้จ่ายแก่องค์กรหรือผู้มีสิทธิ การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0409.6/ว126 ลว.7 กย. 48 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินงบประมาณงบเงินอุดหนุนและให้หน่วยงานแสดงรายการค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนไว้ในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน โดยเปิดเผยรายละเอียดค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

12.3.4. หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ

1. หนี้สงสัยจะสูญ

หนี้สงสัยจะสูญ หมายถึง ลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการที่คาดว่าจะเรียกเก็บเงินไม่ได้ หน่วยงานจะประมาณจำนวนหนี้สงสัยจะสูญ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีและรับรู้หนี้สงสัยจะสูญเป็นค่าใช้จ่ายคู่กับค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้แสดงรายการหนี้สงสัยจะสูญในรายการค่าใช้จ่ายอื่นในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน

หน่วยงานจะเลือกใช้วิธีใดในการประมาณหนี้สงสัยจะสูญให้พิจารณาจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เกี่ยวกับจำนวนลูกหนี้ที่เก็บไม่ได้ ประมาณหนี้สงสัยจะสูญโดยคำนวณเป็นร้อยละของยอดลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการ หน่วยงานประมาณจากยอดลูกหนี้จากกลุ่มของอายุลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการที่ค้างชำระ หรือประมาณหนี้สงสัยจะสูญโดยพิจารณาจากลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการแต่ละราย และรับรู้เฉพาะลูกหนี้ที่คาดว่าจะเรียกเก็บไม่ได้เท่านั้นเป็นหนี้สงสัยจะสูญ

2. หนี้สูญ

หนี้สูญ หมายถึง ลูกหนี้ที่หน่วยงานสามารถตัดจำหน่ายหนี้สูญได้เมื่อติดตามทวงถามจนถึงที่สุดแล้ว และมีหลักฐานที่แน่นอนว่าจะไม่ได้รับชำระหนี้ และได้รับอนุมัติให้จำหน่ายหนี้สูญจากผู้มีอำนาจแล้ว โดยการบันทึกหนี้สูญและลดจำนวนลูกหนี้พร้อมกับลดจำนวนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญและหนี้สงสัยจะสูญด้วยจำนวนเดียวกัน และแสดงหนี้สูญเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน

12.3.5. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

1. ค่าเสื่อมราคา

ค่าเสื่อมราคา คือ การปันส่วนต้นทุนของสินทรัพย์ถาวรอย่างเป็นระบบตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ ค่าเสื่อมราคาเกิดจากการสูญเสียศักยภาพในการให้บริการของสินทรัพย์ถาวรอันเนื่องมาจากเวลา การใช้งาน และความล้าสมัย หน่วยงานจะต้องรับรู้การสูญเสียศักยภาพในการให้บริการของสินทรัพย์ถาวรในรูปของค่าเสื่อมราคาคู่กับค่าเสื่อมราคาสะสมเป็นประจำในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ค่าเสื่อมราคาสำหรับหน่วยงานในภาครัฐให้คำนวณโดยใช้วิธีเส้นตรง ที่ดินไม่ต้องคิดค่าเสื่อมราคา เนื่องจากที่ดินมีอายุการใช้งานไม่จำกัด

ในการคำนวณค่าเสื่อมราคา ให้หน่วยงานใช้ดุลยพินิจในการกำหนดอายุการใช้งานของสินทรัพย์โดยใช้ตารางการกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวรเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

อายุการใช้งานสินทรัพย์ คือ อายุการใช้งานที่คาดว่าจะหน่วยงานจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากสินทรัพย์นั้น หน่วยงานต้องประมาณอายุการใช้งานสินทรัพย์ตามดุลยพินิจ ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์จากการใช้สินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันในอดีต โดยคำนึงถึงปัจจัย ดังนี้

1.1. ประโยชน์ที่หน่วยงานคาดว่าจะได้รับจากการใช้งานสินทรัพย์โดยประเมินจากผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์นั้น

1.2. การชำรุดเสียหายที่คาดว่าจะเกิดจากการใช้งานสินทรัพย์ซึ่งเป็นผลมาจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความถี่ในการใช้งาน แผนการซ่อมและบำรุงรักษา

1.3. ความล้าสมัยทางด้านเทคนิค

1.4. ข้อจำกัดทางกฎหมายหรือข้อจำกัดอื่นในการใช้สินทรัพย์

2. ค่าตัดจำหน่าย

ค่าตัดจำหน่าย หมายถึง การปันส่วนมูลค่าเสื่อมสภาพของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนอย่างมีระบบตลอดอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์นั้น หน่วยงานจะรับรู้การสูญเสียศักยภาพในการให้บริการของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนในรูปของค่าตัดจำหน่ายคู่กับค่าตัดจำหน่ายสะสมเป็นประจำในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี โดยใช้วิธีคำนวณค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงเช่นเดียวกับการคิดค่าเสื่อมราคา

ในการคำนวณค่าตัดจำหน่าย ให้หน่วยงานใช้ดุลยพินิจในการกำหนดอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนโดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า อายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนต้องไม่เกิน 20 ปี นับจากวันที่สินทรัพย์นั้นสามารถให้ประโยชน์ได้ ในการกำหนดอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน หน่วยงานต้องใช้ดุลยพินิจโดยคำนึงถึงปัจจัย ดังนี้

1. ประโยชน์ที่หน่วยงานคาดว่าจะได้รับจากการใช้สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน

2. วงจรชีวิตของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน และข้อมูลสาธารณะเกี่ยวกับประมาณการอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันที่นำมาใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกัน

3. ความล้าสมัยด้านเทคนิค ความล้าสมัยเนื่องจากวิทยาการสมัยใหม่ หรือความล้าสมัยที่เกิดจากปัจจัยอื่น

4. การเปลี่ยนแปลงในความต้องการของผู้ใช้ต่อผลผลิตหรือบริการที่เป็นผลจากสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนนั้น

5. ระดับค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน เพื่อดำรงไว้ซึ่งประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์นั้น

6. อายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนอาจถูกจำกัดโดยอายุการใช้งานของสินทรัพย์อื่นที่ต้องใช้ร่วมกัน

7. ข้อจำกัดทางกฎหมาย หรือข้อจำกัดอื่นในการใช้สินทรัพย์

12.3.6. ดอกเบี้ยจ่าย

ดอกเบี้ยจ่าย หมายถึง ค่าตอบแทนที่หน่วยงานจ่ายให้ เนื่องจากการใช้ประโยชน์จากเงินหรือเงินทุน และจะรับรู้ดอกเบี้ยจ่ายเมื่อเกิดค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์สัดส่วนของเวลา และแสดงรายการดอกเบี้ยจ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน

12.3.7. รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง

รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง หมายถึง เงินรายได้แผ่นดินที่หน่วยงานจัดเก็บและนำส่งคลังแล้ว ไม่ว่าจะเป็น รายได้ภาษีประเภทต่าง ๆ รายได้จากการขายสินทรัพย์และบริการรัฐพาณิชย์ หรือรายได้อื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องนำส่งคลังหน่วยงานจะรับรู้รายได้แผ่นดินนำส่งคลังเมื่อหน่วยงานนำเงินส่งคลังและ ณ วันที่จัดทำรายงาน ให้ปิดบัญชีรายได้แผ่นดินนำส่งคลัง และบัญชีรายได้แผ่นดินไปเข้าบัญชีรายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง เพื่อแสดงให้เห็นภาระผูกพันของหน่วยงานที่จะต้องนำรายได้แผ่นดินส่งคลังในปีงบประมาณถัดไป

12.3.8. ขาดทุนจากการตีราคาสินค้าลดลง

มูลค่าสุทธิที่ได้รับของสินค้าคงเหลืออาจลดลงต่ำกว่าราคาทุนของสินค้าคงเหลือ เนื่องจากความเสียหาย ล้าสมัยหรือราคาขายลดลง มูลค่าที่ลดลงของสินค้าคงเหลือ เนื่องจากการปรับราคาเพื่อให้แสดงเป็นมูลค่าสุทธิที่จะได้รับถือเป็นผลขาดทุนจากการตีราคาสินค้าลดลง หน่วยงานจะรับรู้ขาดทุนจากการตีราคาสินค้าลดลงเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อมีการปรับราคาสินค้าคงเหลือพร้อมกับการลดยอดสินค้าคงเหลือ และให้แสดงรายการดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน

12.3.9. ค่าใช้จ่ายอื่น

ค่าใช้จ่ายอื่น คือ ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น หน่วยงานจะรับรู้ค่าใช้จ่ายอื่น เมื่อเกิดค่าใช้จ่ายนั้น และแสดงรายการดังกล่าวในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินของหน่วยงาน โดยเปิดเผยประเภทและรายละเอียดของค่าใช้จ่ายอื่นไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินหากรายการดังกล่าวมีสาระสำคัญ

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 รูปแบบรายงานการเงิน

ชื่อหน่วยงาน
 งบแสดงฐานะการเงิน
 ณ วันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	25X2	25X1
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด		XX	XX
ลูกหนี้ระยะสั้น		XX	XX
เงินลงทุนระยะสั้น		XX	XX
สินค้าคงเหลือ		XX	XX
วัสดุคงเหลือ		XX	XX
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น		<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		<u>XX</u>	<u>XX</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ลูกหนี้ระยะยาว		XX	XX
เงินลงทุนระยะยาว		XX	XX
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)		XX	XX
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน		XX	XX
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน		XX	XX
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		XX	XX
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมสินทรัพย์		<u>XX</u>	<u>XX</u>

ชื่อหน่วยงาน
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	25X2	25X1
หนี้สิน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น	XX	XX
เงินรับฝากระยะสั้น	XX	XX
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	XX	XX
รวมหนี้สินหมุนเวียน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะยาว	XX	XX
เงินรับฝากระยะยาว	XX	XX
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	XX	XX
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมหนี้สิน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		
ทุน	XX	XX
รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าใช้จ่ายสะสม	XX	XX
กำไร(ขาดทุน)ที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน	XX	XX
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน	<u>XX</u>	<u>XX</u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

ชื่อหน่วยงาน
 งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
 สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	25X2	25X1
รายได้			
รายได้จากงบประมาณ		XX	XX
รายได้จากการขายและให้บริการ		XX	XX
รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค		XX	XX
รายได้อื่น		<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมรายได้		<u>XX</u>	<u>XX</u>
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร		XX	XX
ค่าบำเหน็จบำนาญ		XX	XX
ค่าตอบแทน		XX	XX
ค่าใช้สอย		XX	XX
ค่าวัสดุ		XX	XX
ค่าสาธารณูปโภค		XX	XX
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย		XX	XX
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนอื่น		XX	XX
ค่าใช้จ่ายอื่น		XX	XX
รวมค่าใช้จ่าย		<u>XX</u>	<u>XX</u>
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		<u><u>XX</u></u>	<u><u>XX</u></u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

ชื่อนายงาน

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	ทุน	รายได้สูง/ (ต่ำ) กว่า	องค์ประกอบ		รวม
			อื่นของ	สินทรัพย์	สินทรัพย์
		ค่าใช้จ่าย	สินทรัพย์	สุทธิ/	ส่วนทุน
		สะสม	สุทธิ/	ส่วนทุน	
	XX	XX	XX		XX
		XX			XX
		XX			XX
	XX	XX	XX		XX
	XX				XX
		XX			XX
			XX		XX
	XX	XX	XX		XX

ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 25X0 - ตามที่รายงานไว้เดิม

ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน

ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี

ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 25X0 - หลังการปรับปรุง

การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 25X1

การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ทุนเพิ่ม/(ลด)

รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด

กำไร/ขาดทุนจากการปรับมูลค่าเงินลงทุน

ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 25X1

ชื่อนายงาน

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	ทุน	รายได้สูง/ (ต่ำ) กว่า	องค์ประกอบ อื่นของ สินทรัพย์	สุทธิ/ ส่วนทุน	รวม สินทรัพย์
		ค่าใช้จ่าย			
		สะสม			
	XX	XX	XX	XX	XX
		XX			XX
		XX			XX
	XX	XX	XX	XX	XX
	XX				XX
		XX			XX
			XX	XX	XX
	XX	XX	XX	XX	XX

ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 25X1 – ตามที่รายงานไว้เดิม

ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน

ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี

ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 25X1 – หลังการปรับปรุง

การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 25X2

การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ทุนเพิ่ม/(ลด)

รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด

กำไร/ขาดทุนจากการรับมูลค่าเงินลงทุน

ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 25X2

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

แบบที่ 1 วิธีทางตรง

ชื่อหน่วยงาน			
งบกระแสเงินสด			
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 25X2			
(หน่วย : บาท)			
	หมายเหตุ	25X2	25X1
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน			
เงินสดรับ :			
จากเงินงบประมาณ		XX	XX
จากเงินกู้ของรัฐบาล		XX	XX
จากการขายสินค้าและบริการ		XX	XX
จากเงินช่วยเหลือ		XX	XX
จากการรับบริจาค		XX	XX
จากรายได้แผ่นดิน		XX	XX
จากดอกเบี้ย		XX	XX
รับชำระคืนเงินให้กู้ยืม		XX	XX
จากเงินรับฝาก		XX	XX
อื่นๆ		XX	XX
รวมเงินสดรับ		XX	XX
เงินสดจ่าย :			
ด้านบุคลากร		(XX)	(XX)
ในการดำเนินงาน		(XX)	(XX)
เงินอุดหนุน		(XX)	(XX)
นำส่งเงินรายได้แผ่นดิน		(XX)	(XX)
ดอกเบี้ย		(XX)	(XX)
จ่ายให้กู้ยืม		(XX)	(XX)
จ่ายเงินคืนรับฝาก		(XX)	(XX)
อื่นๆ		(XX)	(XX)
รวมเงินสดจ่าย		XX	XX
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน		XX	XX

ชื่อหน่วยงาน
งบกระแสเงินสด
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	25X2	25X1
กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน		
เงินสดรับ :		
จากการขายสินทรัพย์ถาวร	XX	XX
จากการขายเงินลงทุน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมเงินสดรับ	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดจ่าย :		
จากการซื้อสินทรัพย์ถาวร	(XX)	(XX)
จากการซื้อเงินลงทุน	(XX)	(XX)
รวมเงินสดจ่าย	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมลงทุน	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน		
เงินสดรับ :		
จากเงินกู้	XX	XX
จากเงินทรองราชการ	<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมเงินสดรับ	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดจ่าย :		
ชำระหนี้เงินกู้	(XX)	(XX)
เงินทรองราชการจ่ายคืนคลัง	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
รวมเงินสดจ่าย	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมจัดหาเงิน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเพิ่มขึ้น/(ลดลง) สุทธิ	XX	XX
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือ ณ วันต้นงวด	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือ ณ วันปลายงวด	<u>XX</u>	<u>XX</u>

แบบที่ 2 วิธีทางอ้อม

ชื่อหน่วยงาน
งบกระแสเงินสด
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	25X2	25X1
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน		
รายได้สูง/ (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ	XX	XX
ปรับ กระทบยอดเป็นกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน		
ค่าเสื่อมราคา	XX	XX
ค่าตัดจำหน่าย	XX	XX
หนี้สงสัยจะสูญ	XX	XX
ขาดทุนจากการตีราคาสินค้าลดลง	XX	XX
(กำไร)/ขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(XX)	(XX)
(กำไร)/ขาดทุนจากการจำหน่ายเงินลงทุน	(XX)	(XX)
(กำไร)/ขาดทุนจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ	(XX)	(XX)
เพิ่มขึ้นในเจ้าหนี้	XX	XX
เพิ่มขึ้นในค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	XX	XX
เพิ่มขึ้นในรายได้รับล่วงหน้า	XX	XX
เพิ่มขึ้นในรายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	XX	XX
เพิ่มขึ้นในเงินรับฝาก	XX	XX
เพิ่มขึ้นในรายได้รอการรับรู้	XX	XX
เพิ่มขึ้นในประมาณการหนี้สิน	XX	XX
เพิ่มขึ้นในลูกหนี้	(XX)	(XX)
เพิ่มขึ้นในเงินให้กู้	(XX)	(XX)
เพิ่มขึ้นในสินค้าคงเหลือ	(XX)	(XX)
เพิ่มขึ้นในวัสดุคงเหลือ	(XX)	(XX)
เพิ่มขึ้นในค่าใช้จ่ายล่วงหน้า	(XX)	(XX)
เพิ่มขึ้นในสินทรัพย์จากการรับบริจาค/ช่วยเหลือ	(XX)	(XX)
เงินสดรับ/(จ่าย) จากรายการพิเศษ	XX	XX
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน	<u>XX</u>	<u>XX</u>

ชื่อหน่วยงาน
งบกระแสเงินสด
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 25X2

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	25X2	25X1
กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน		
เงินสดรับ :		
จากการขายสินทรัพย์ถาวร	XX	XX
จากการขายเงินลงทุน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมเงินสดรับ	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดจ่าย :		
จากการซื้อสินทรัพย์ถาวร	(XX)	(XX)
จากการซื้อเงินลงทุน	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
รวมเงินสดจ่าย	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมลงทุน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน		
เงินสดรับ :		
จากเงินกู้	XX	XX
จากเงินอุดหนุน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
รวมเงินสดรับ	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดจ่าย :		
ชำระหนี้เงินกู้	(XX)	(XX)
เงินอุดหนุนการจ่ายคืนคลัง	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
รวมเงินสดจ่าย	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมจัดหาเงิน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเพิ่มขึ้น/(ลดลง) สุทธิ	XX	XX
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือ ณ วันต้นงวด	<u>XX</u>	<u>XX</u>
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือ ณ วันปลายงวด	<u>XX</u>	<u>XX</u>

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ พิจารณา“ร่าง”หลักการและนโยบายบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ.๒๕๖๓

ประเด็นพิจารณา

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ ๕๔๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการพัฒนาระบบบัญชี โดยทำหน้าที่กำหนดนโยบายการบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้เสนอ
คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการพัฒนาระบบบัญชี ได้จัดทำ “ร่าง” หลักการและนโยบาย
บัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาเพื่อเสนอคณะกรรมการการเงินเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

☐

เห็นชอบตามที่เสนอ

☐

มีข้อเสนอแนะ/ข้อแก้ไขให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานมหาวิทยาลัย กองคลัง โทร.๓๑๕๐

ที่ อว ๖๙.๒.๔/๓๒๖

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบรรจุวาระการประชุม

เรียน ประธานคณะกรรมการการเงิน

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ ๕๔๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบบัญชี โดยทำหน้าที่กำหนดนโยบายการบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เสนอคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการพัฒนาระบบบัญชี จึงได้จัดทำ"ร่าง" หลักการและนโยบายบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาเพื่อเสนอคณะกรรมการการเงินพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการการเงินและเสนอคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยต่อไป

ก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กชพร ติริโกตาคิจ)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

เรียน ประธานคณะกรรมการการเงิน

☒ เพื่อโปรดทราบ

☒ เห็นควรนำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการการเงิน

☐ เห็นควรให้.....

☐ ดำเนินการต่อไป

หลักการและนโยบายบัญชี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ.2563

กองคลัง มหาวิทยาลัยแม่โจ้

แบบฟอร์มการเสนอ “ร่าง” ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ/คำสั่งมหาวิทยาลัยแม่โจ้
เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยพิจารณา

เสนอ “ร่าง”

☐

ระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้

☐

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ว่าด้วย..... พ.ศ.

☐

ประกาศมหาวิทยาลัยแม่โจ้

☐

คำสั่งมหาวิทยาลัยแม่โจ้

หลักการและนโยบายบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ.๒๕๖๓

ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงานเจ้าของเรื่อง ...กองคลัง.....

หลักการและเหตุผล หลักการและนโยบายการบัญชีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งสอดคล้องตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ตลอดจนแนวปฏิบัติทางการบัญชีของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยประยุกต์ให้เป็นไปตามผังบัญชีมาตรฐานและแนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินในภาพรวมของมหาวิทยาลัย นำส่งให้กรมบัญชีกลางนำไปจัดทำงบการเงินในภาพรวมของประเทศสำหรับการจัดสรรงบประมาณในปีถัดไป

ขั้นตอนการพิจารณาก่อนเสนอคณะกรรมการบริหารฯ พิจารณา (ผ่านการพิจารณาหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง)

๑. คณะกรรมการการเงิน ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

๒. คณะกรรมการ..... ในการประชุมครั้งที่.....เมื่อวันที่.....

เอกสารประกอบการพิจารณา

☐

ข้อกฎหมายปรับปรุง

- “ร่าง” ข้อกฎหมายฉบับใหม่

- กำหนดให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่

- ข้อกฎหมายฉบับเดิม

- ข้อมูลอื่น ๆ ประกอบการพิจารณา

☒

ข้อกฎหมายใหม่

- “ร่าง” ข้อกฎหมาย

- กำหนดให้มีผลบังคับใช้

- ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อกฎหมายที่อ้างถึงหรือเกี่ยวข้อง

- ข้อมูลอื่น ๆ ประกอบการพิจารณา

การดำเนินการขั้นตอนต่อไป

☒

เสนอคณะกรรมการร่างระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย

☐

เสนอคณะกรรมการพิจารณาด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย

☒

เสนอสภามหาวิทยาลัย

